

TRAGEDIJE
**SAMOMOR
SLOBOVE
HČERKICE**

EKSKLUZIVNO
**DRUŽINA
MARKA
VOLJČA**

NOVA DO

Celje - skladišče
Per
III 127/1992
500000217,8
COBISS 0

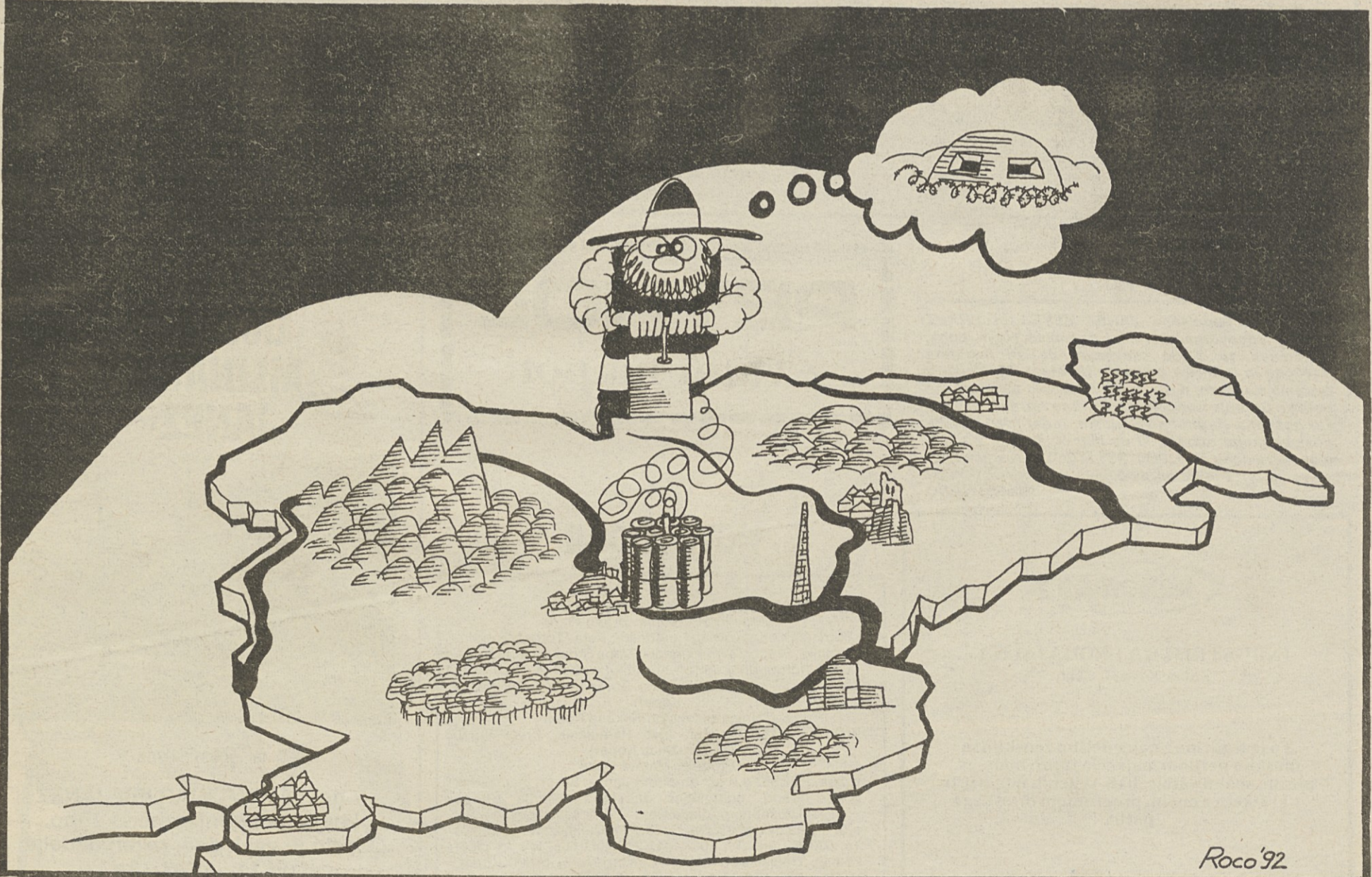
SLIŠI, VIDI IN ZVOHA VEDNO VEČ OD DRUGIH

Mesečna naročnina 180 SLT, trimesečna naročnina 540 SLT. Cena za izvod izven Slovenije: Hrvaška in BiH 60 DIN, Avstrija 35 ATS, Nemčija 4 DEM, Švica 4 SFR, ZDA in Kanada 4 USD, Švedska 16 SEK, Avstralija 5 AUD, Italija 1000 LIT

Izhaja ob sredah. Glavni urednik **Janez Sever**, odgovorni urednik **Brane Piano**. Izdaja PRESE d.o.o. naslov redakcije PRESE NOVA DOBA, Aškerčeva 15, 63000 Celje. Nenaročenih rokopisov ne vračamo, na nepodpisana pisma se ne oziramo.

CENA 50 SLT SLOVENIJA, SREDA, 26. FEBRUARJA 1992 ŠT. 8, LETO XXVI

Oblast ve, kaj ji je storiti, če ji novozgrajena Slovenija ne bo vseč!

V TEJ ŠTEVILKI VSE O POSLANCIH IN KONJIH

Nova Gorica, mlado mesto ob slovensko-italijanski meji, v preteklosti ni bila turistično zanimiva in ni imela turistične tradicije. In to kljub temu, da jo obdaja svet, ki nosi v sebi mnoge naravne in kulturne zanimivosti. Potem, ko je štiri leta kasneje začelo poslovati podjetje HGP Gorica, je po odprtju igralnice v hotelu Park nastal HIT Nova Gorica, HIT je danes zares hit. In to ne samo na Primorskem ampak tudi v slovenskem prostoru.

Leta 1984 je bilo v HGP Gorica zaposlenih 330 delavcev. Danes jih ima HIT skoraj 700. Imajo tudi okoli 200 honorarnih sodelavcev. Poleg vrste gostinskih lokalov

NOVA GORICA
HOTELI IGRALNICA TURIZEM p.o.
NOVA GORICA 65 102 CESTA IX KORPUSA 35

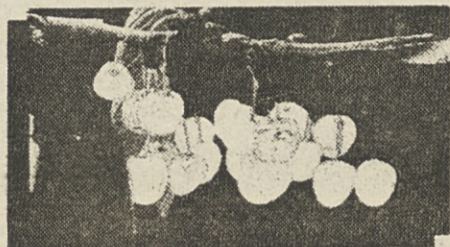
niziranost so pritegnili podjetja iz krajev, ki so biseri naše naravne dediščine: G&P Bled, Kompas hotel Bled, Hotel Grad Podvin, Alpinium Bohinj, Zdravilišče Moravske Toplice in Hotele Gorenjka Kranjska Gora. Vsi ti načrti na Gorenjskem pa so trenutno zaradi občinskih trenj ustavljeni.

V celotni pahljaci turističnih dejavnosti je igralništvo nedvomno tisto, ki plemeniti njegov razvoj in mu odpira številne kvalitetne poti: privablja številne turiste, ki v času bivanja in preživljanja prostih ur ali dni želijo svoj čas oplemeniti z vrsto aktivnosti, ki sproščajo ali pomirjajo. Med temi je nedvomno tudi tista primarna

VZTRAJNOST OBRODILA SADOVE

ima HIT Noga Gorica danes tudi igralnice v Novi Gorici, Rogaški Slatini, Kranjski Gori in Tolminu. Igralnico v Novi Gorici obišče dnevno okoli 2000 tujih gostov, pretežno italijanskih. Včasih postane celo pretresna. Igralnica v Rogaški Slatini je odprta tri leta, od lanskega decembra pa še igralnici v Kranjski Gori, uredili so jo v penzionu Relax, in v Tolminu. V Hitovih igralnicah je največ Italijanov, ki jim je ozračje v njih pisano na kožo. V Hitovih igralnicah je sproščeno in zabavno vzdušje. Gostje lahko igrajo ali pa se samo srečujejo in družijo.

HIT Nova Gorica se vse bolj spogleduje s tujimi trgi.

Tako so obiskali Albanijo, kjer turizem še ni razvit. Vendar pa se tam zadržuje precej tujih poslovnežev, ki svojega prostega časa nimajo kje preživljati. Gostinstvo in turistična ponudba sta slaba, vendar pa si v Albaniji prizadevajo, da bi premaknili kolo neznanja, nevednosti in nedela. HIT je zanimal osrednji hotel v Tirani. V njem nameravajo organizirati evropski nivo ponudbe in vpeljati igralništvo ter druge razvedrilne programe. HIT se močne ozira na vzhod in zahod. Vabijo jih tudi v ZDA, v Colorado, kjer so nedavno tega sprejemali zakon o odprtju igralnic. Ponudili so tudi poslovno sodelovanje. HIT načrtuje v Coloradu odprtje igralnice. Po besedah direktorja HIT Nova Gorica Danila Kovačiča, imajo veliko programov, strokovno so usposobljeni do te mere, da lahko njihovo znanje uveljavljajo na svetovnem trgu.

Z naravnim in kulturnim bogastvom ter lego v osrčju srednjeevropskega prostora, prijaznostjo in kakovostjo ponudbe bi lahko, vsaj tako pravijo pri HITU Nova Gorica, bistveno več tržili kot doslej. Primorska oziroma Goriška ima v ugodno geografsko lego neslutene možnosti prodora na italijanski trg. Italijani so tudi zgodovinsko povezani s tem področjem. Goriška pred desetimi leti ni bila turistično zanimiva. V zadnjih letih pa se je obisk, tudi zaradi igralnice, bistveno povečal.

Zato bi morali po besedah direktorja Danila Kovačiča, k temu razvoju stremeti tudi drugi in poskušati z dobro povezanostjo in organiziranostjo čim več iztržiti.

Dobra podjetja so navadno pod udarom številnih prošelj za pokroviteljstva in druge oblike pomoči. Tako je tudi s Hitom. V športu so ustanovili HIT Sport Team, ki združuje mlade obetavne slovenske športnike. Med njimi tudi šahista **Aljošo Grosarja**, smučarja **Tomaža Šuligoja**, alpinista **Petra Podgornika**... Podpirajo tudi slovenske smučarje. Pri kulturi so generalni pokrovitelji Kogojevih dnevov v Kanalu, Grajskih večerov na Dobrovem, gledališkega festivala Alpe Jadran. Pomagajo šolstvu, zdravstvu, društvom in klubom...

Skupaj z Zdravstvenim domom Nova Gorica načrtujejo ustanovitev podjetja. S predlaganim programom naj bi povečali devizni priliv, ustvarili dobiček, zaposlili zdravstvene delavce. Kako bo s tem projektom še ni jasno zaradi zakonodaje v zdravstvu. Na Ajševici pri Novi Gorici gradijo rekreacijski center s pestro ponudbo, s poudarkom na konjeniškem športu, zmarjarstvu, športnem padalstvu. Ta program nekaterim strankam v občini ni pogodu in ob tem stalno zadevajo ob ovire. Pravijo, da se bodo nekega dne naveličali dokazovanja njihovih pravih odločitev in odšli drugam. Skupaj z italijanskim partnerjem in KZ Goriška Brda so ustanovili mešano družbo Grad Dobrovo. Podjetje je uspešno obnovilo grad na Dobrovem. HIT pa je še dodatno finančno sodeloval pri postavitvi razstave grafičnih listov svetovno znanega slikarja, goriškega rojaka **Zorana Mušiča**. Prav tako je HIT finančno sodeloval pri izdaji prve knjige o umetniku v slovenskem jeziku, ki jo je uredila umetnostna zgodovinarica **Nelida Sulič-Nemec**.

HIT Nova Gorica se je odločil tudi za gradnjo zabavišnega centra v Šempetru pri Gorici, v neposredni bližini mednarodnega mejnega prehoda v Vrtojbi. Tu, seveda, če jih ne bo premočno prizadela nova zakonodaja, načrtujejo zabavišni center, ki bo zajemal 90 tisoč kvadratnih metrov zemljišča s 30 tisoč kvadratnimi metri pokritih površin. Naložba bo veljala okoli 200 milijonov mark. Z gradnjo pa naj bi pričeli še letos.

Preteklo turistično leto je direktor **Danilo Kovačič** ocenil za pravo katastrofo. Po njegovem mnenju bodo mnoga turistična podjetja komaj preživela. Ob ugotavljanju kastastofalnega položaja so v HITU lani zamrznili lastne načrte in pričeli uresničevati vizijo o reševanju slovenskega turizma. Tako so se začeli dogovarjati z nekaterimi podjetji, ki so doslej sicer dobro poslovale, o sodelovanju in povezovanju. V omenjeno orga-

človekova potreba, ki nas spremlja že od otroških dni – igra. Če je ta igra pravilno izbrana, pritegne, očara in vedno znova privablja. Igra na srečo v prijetnem, optimističnem okolju in združena z zabavo ter razvedrilom, človeku lahko v trenutkih oddiha ponudi tisto, kar najbolj potrebuje: sprostitvev in razvedrilo. Igralnice so dandanes postale tudi hiše veselja, zabave in igre.

V svetu sta poznana dva tipa igralnic: evropski, kjer klasično oblikovani prostori zahtevajo večerno obleko

Danilo Kovačič, direktor HIT Nova Gorica

in dobro poznavanje pravil iger, ki zahtevajo visoke zneske, in ameriški, ki v soju lesketajočih se svetlobnih efektov, kjer nista pomembna ne obleka in ne poznavanje pravil iger, nudi zabavo in igro. In igralnice v Novi Gorici, prav tako v Rogaški Slatini, Kranjski Gori in Tolminu, so organizirane po ameriških zgledih. S tako organizirano igralniško dejavnostjo kot jo pozna Nova Gorica bi v našem prostoru lahko še veliko več tržili in ustvarili veliko več deviznega priliva, ki ga država nedvomno potrebuje.

Toda nov predlog zakona o igrah na srečo kaže, da se razvoj suče v nasprotno smer. Vlada je spoznala in določila, da sta dosežena organiziranost in razvoj igralnic na Slovenskem optimalna in s tem tudi dotok in število gostov ter devizni priliv. Zato je v osnutek zakona o igrah na srečo vnesla takšna določila, ki blokirajo razvoj igralništva na Slovenskem. Predlog je, da bi država postala 80-odstotni lastnik, iz dobička igralnic pa bi zadovoljivo polnila državno blagajno, promovirala turistično dejavnost in uredila infrastrukturo drugih turističnih dejavnosti. Osnutek zakona pa predvideva investiranje tudi preostalih 20 odstotkov. Razvoju igralništva tako ne bi ostalo ničesar, razen amortizacije. Omenjeni osnutek zakona torej pomeni propad igralništva in še česa drugega...

IZJAVA

S katero podpisana **JANEZ SEVER** in **BRANE PIANO**, odgovorna urednika časopisa Nova doba, Aškerčeva 15, Celje izjavljata, da so nekatere navedbe in trditve o gospodu **Hermanu Rigelniku** in **Gorenju Koncern, d.o.o.** ki se nanašajo na poslovno politiko **Gorenja Koncern**, ter osebne razmere in položaj gospoda **Hermana Rigelnika**, tedaj predsednika poslovnega odbora, ki so bile objavljene v časopisu Nova doba št. 6/90, 2/91 in 3/91 neresnične, ter se vsem prizadetim opravičujeva. **JANEZ SEVER**
BRANE PIANO

NOVA DOBA

Glavni urednik: Janez Sever
Odgovorni urednik: Brane Piano
Pomočnik odgovornega urednika: Peter Tomaž Dobrila
Uredniki: Braco Zavrnik (mediji), Jana Štrlekar (reportaža), LucaS (fotografija), Anton Koritnik (svobodne aktivnosti), Janez Herle (tehnično urejanje), Zoran Vlajić (dopisništvo Koper)

Tajnica redakcije: Suzana Rober
Trženje: Nives Seničar, Ines Paradižnik, Erika Vidali (podružnica Koper)
Prodaja: Matevž Cene

Izdaja PRESE d.o.o., direktor: Janez Sever, namestnik Brane Piano, pomočnica direktorja Valerija Glavač – Tiska Družbeno podjetje Delo – Tisk časopisov in revij, p.o. – Naslov uredništva: Celje – knežje mesto, Aškerčeva 15, 63000 Celje, tel. (063) 441-215, 441-606, telefax (063) 25-849. Dopisništvo Koper, Cankarjeva 5, 66000 Koper, telefon (066) 23-868, telefax (66) 51-702. Za naročnino glej naslovnico. Žiro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455. Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu republiškega sekretariata za informiranje.

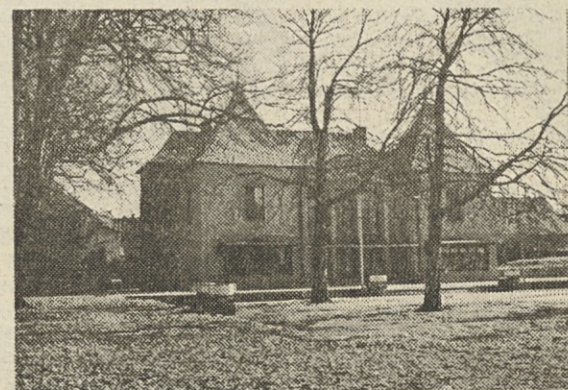
INDUSTRIJSKA PRODAJALNA

Zidanškova 27, Celje

To je trgovina z najcenejšim ženskim in moškim perilom, največjo izbiro body-ov, pižam, spalnih srajc, halj, svilenih nogavic in v kratkem z novim programom otroškega perila.

Pridite in se prepričajte!
HVALA ZA ZAUPANJE

Gostišče »MLINARJEV JANEZ«

tel.: (063) 34-708

V gostišču **MLINARJEV JANEZ** imajo tudi konferenčno sobo. Odprto je vsak dan, razen nedelje: od 11. do 23. ure. Gostišče **MLINARJEV JANEZ** se priporoča za obisk!

VOLITVE 1992: PARLAMENT NI PROSTOR ZA TERAPIJO EGOCENTRIČNIH OSEBNOSTI

POSLANCI IN KONJI

Realistične ocene neodvisnih strokovnjakov – glej npr. intervju z Ljubom Sircem v februarški številki Mladine – kažejo, da smo Slovenci zaverovani vase tudi kadar nastopamo navzven. Dokaz za to je promocijski design in nastop slovenske delegacije v Davosu.

Egocentrizem oz. etnonacionalizem, kakor nam ga razkrivajo sodobne socio-antropološke študije, ni slovenska posebnost niti v svetovnem niti v evropskem merilu. Nacionalizem, kakšen se kaže v svetu ob koncu tisočletja je stranski pojav politike Pax Americana, pa naj gre za ofenzivni japonski, zmerni evropski, represivni nacionalizem nerazvitega sveta ali defenzivni slovenski. Podrobna analiza bi seveda razkrila, da gre za tektonske premiere v svetovnem gospodarskem in političnem redu.

Če je egoizem značajska poteza posameznikov in družbenih skupin v tradicionalnih družbah, je decentrizem poteza modernih in postmodernih posameznikov, družb in držav. Tako se Evropa ne združuje zaradi tega, da bi se zaprla v okvire lastne kulture, pač pa zato, da bi pospešila procese kooperacije navznoter in navzven, odpravila administrativne meje in ovire, povečala učinkovitost delovanja, se prilagodila času velikih in hitrih sprememb, ki jih narekuje sodobna tehnologija...

V takem času je iskanje jaza privilegij romantičnih duš in disfunkcija glede na prevladujoče smeri razvoja sveta. Če je bilo 19. stoletje obdobje **proizvodnje**, in je 20. stoletje doba **organizacije**, bo 21. stoletje doba **orientacije**, kakor pravi T. Hribar. Doba, ki nam postavlja takšne koordinate delovanja pa zahteva decentriranje individualnosti, družbenosti in državnosti. Namesto tradicionalne slike sveta, ki ne loči med subjektivnim, socialnim in objektivnim, moramo sprejeti sliko razsrediščenega postmodernega sveta.

Namesto religiozno-metafizičnih podob in moralističnih diskurzov bi tudi slovensko politično sceno lahko krasila npr. pravila dramaturškega, komunikativnega in kooperativnega delovanja. Morda le ni potrebno, da je vse prepuščeno naključju, božji sodbi ali pa zunanjim okoliščinam in drugim akterjem, ki nam krojijo usodo. Morda le nismo tako »majhni«, ne bogljeni in zaostali, kakor mislimo – pa tudi ne tako »veliki«, zgodovinsko pomembni in napredni kot si predstavljamo. Pragmatika nas uči, da ni pomembno kakšne barve je mačka, če le zna loviti miši.

V tem smislu je predlog neodvisnih poslancev slovenskega parlamenta za novega mandatarja vlade modro in pogumno politično dejanje. Je dokaz, da je parlament sposoben dojeti dramaturgijo politike in je mesto predstavniške demokracije, ne pa dekla te ali one jare gospode. Zaupanje v parlamentarno politično življenje je prvi korak volilcev, od lojalnih podanikov k samostojnim državljanom.

Ne potrebujemo le novih volitev; bolj kot kdaj je potrebno zagotoviti legitimnost in legalnost delovanja politične oblasti. Kot vemo je suveren narod, ta pa politično suverenost delegira na parlament. Torej, če že imamo ustavno demokracijo zapisano, si urejamo življenje po zakonu, povejmo, da so politiki državni uradniki, odgovorni za stanje v državi, ne pa leporečniki, ki parlamentu in državljanom solijo pamet. Povejmo, da so nameščenci, ki živijo od davkov, ne pa monarhi, ki davke predpisujejo.

Zakaj je poleg poštenih volitev potrebno zamenjati tudi vlado bi lahko ilustriral z neštetimi primeri »slovenske pomladi« zadnjih dveh let. Naključno sem izbral enega, ki meri politično kulturo v slovenskem parlamentu:

Pod naslovom »Protimanjšinska politika?« je bilo v Dnevniku dne 30. marca 1991 na strani 4 zapisano:

1. »Jožef Školč, LDS, je vlado vprašal, ali z vnašanjem merila številčnosti sistematično gradi protimanjšinsko politiko.«

2. Predsednik Lojze Peterle je odgovoril že na seji: »Te (manjšine) nikakor niso prizadete bolj, kot naš narod v celoti, medtem ko je prejšnji režim nekatere podpiral, nekatere pa podcenjeval. Konjereja je postala dober konj za napadanje. Če bi jo iz proračuna izpustili, bi bila deležna kritike opozicije, sedaj, ko ji je namenjenega nekaj več denarja, pa Peterle očitke zavrača z besedami: »Ne jahajte na šibkem konju.«

3. »O konjereji je govorila tudi poslanka madžarske narodnosti Marija Pozsonec. Konjska čreda je namreč po njenih besedah edina pomoč Pomurju iz proračuna. Madžari so dobri konjeniki, dobri gospodarji brez službe, zato se je za konjenico kljub temu zahvalila.«

4. »Jožef Školč je še naprej trmoglavil, da bi morale narodnosti dobiti več denarja za kulturo, namesto za konje, omenil pa je tudi žaljivke ministra Capudra in zaplete dr. Rupla z italijansko manjšino. Od Peterleta je zahteval, da se opredeli do manjšin, pri temeljiti razpravi o teh vprašanjih pa vztraja tudi Jože Smole.«

V medsebojnem komuniciranju velja naslednje pravilo: Če akterju uspe lastno interesno pogojeno razlago referenčnega okvira uveljaviti kot edino mogočo in kot resnično, ta poskus tudi uspe, pa čeprav gre za prevaro, laž, podtikanje ali celo diskvalifikacijo sogovornika. V našem primeru gre prav za to.

Kaj se dogaja v besedilu iz našega primera?

1. Jožef Školč sprašuje in trdi.

J.Š. sprašuje vlado.

J.Š. sprašuje o merilu številčnosti.

J.Š. trdi, da je merilo številčnosti izraz protimanjšinske politike.

2.

L.P. predsednik vlade mu odgovarja.

L.P. trdi, da manjšine niso bolj prizadete kot narod v celoti. L.P. trdi, da je prejšnji režim nekatere podpiral, druge podcenjeval.

L.P. trdi, da je konjereja konj za napadanje.

L.P. svetuje: »Ne jahajte na šibkem konju.«

3.

M.P. predstavnica manjšin tudi govori o konjereji.

M.P. trdi, da je konjska čreda edina pomoč Pomurju iz proračuna.

M.P. trdi, da so Madžari »dobri konjeniki« in »dobri gospodarji brez službe«.

M.P. se zahvali za konjenico.

4.

J.Š. trmoglavil.

J.Š. trdi, da bi morale narodnosti dobiti več denarja.

J.Š. trdi, da bi morale dobiti narodnosti več denarja za kulturo, namesto za konje.

J.Š. trdi, da je minister žaljiv in se dr. Rupel zapleta z manjšino.

J.Š. od L.P. zahteva, da »se opredeli do manjšin«.

Dogaja se naslednje:

1. Referenčni okvir »politike do manjšin«, ki ni vnaprej interesno in vrednostno obremenjen, različni udeleženci različno poimenujejo.

2. J.Š. ga poimenuje kot »izraz protimanjšinske politike«.

L. P. pojasnjuje »vladno politiko do manjšin«.

M. P. »govori o konjereji«.

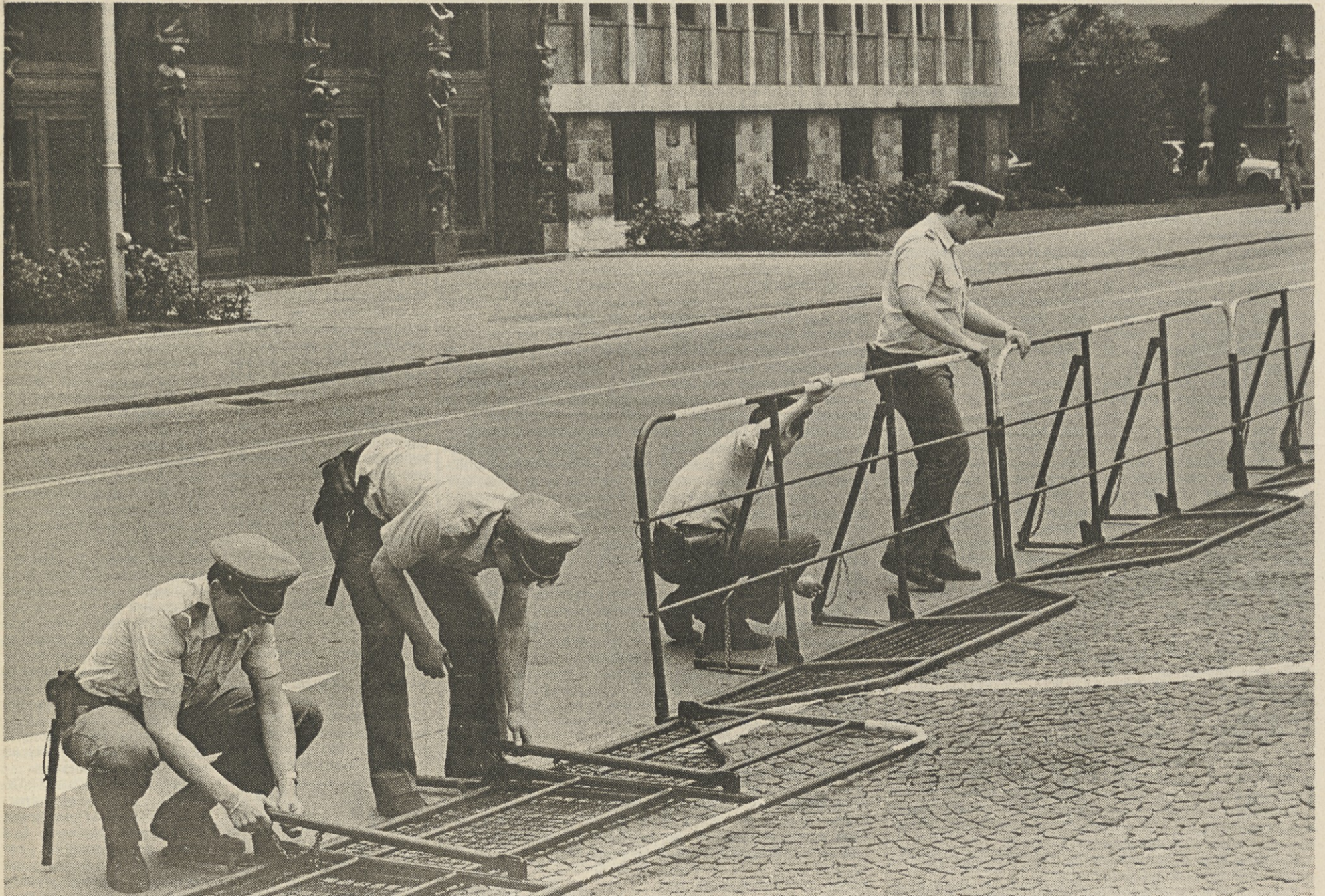
3. J.Š. obenem sprašuje in trdi.

L. P. pojasnjuje, ne odgovarja na vprašanje, ampak trditvi postavi nasprotno trditve.

M. P. postavlja nasprotno trditve L. P.-ju.

4. Referenčni okvir diskurza se spremeni iz »politike do manjšin« v »zahtevo po opredelitvi predsednika vlade« in »govor o konjereji.«

(dalje na naslednji strani)

MED NAMI

Tisku gre slabo, obdavčimo ga!

Slovenija po vzpostavitvi večstranske parlamentarne demokracije še niti s prstom ni mignila za razvoj in uveljavitev pluralizacije slovenskih medijev. Na majhnem dvomilijonskem časopisnem tržišču, kjer naklade padajo tudi zaradi vse nižjega standarda bralcev, si je izmislila še prometni davek od prodaje časopisov.

Lanska nesramnost, ko si je vlada privoščila pod krinko »pluralizacije medijev« nameniti ustanovitveni kapital za nov slovenski dnevnik Slovenec in »denar za ponoven zagon« pokojnega tednika Demokracija, je vsem na očeh ostala brez učinkov. Slovenec se še vedno otepa s profesionalnim diletantizmom in svetopi-semskim besednjakom, Demokraciji denar pa je iztekel v podjetniške načrte gospodov Janše in Bavčarja. To pa je bilo od naše ljube oblasti tudi vse.

Minister Kacin pripravlja nekakšne zakone o javnem obveščanju, ki bodo predvsem omejevali svobodo medijev, financarji pa so se nadnje spravili še s petodstotnim davkom od prodanih izvodov. Pravzaprav niti to ne. Davek bo treba plačevati najmanj za osemdeset odstotkov tiskane naklade. Saj država medijem ne priznava več kot dvajset odstotno remitendo.

Vsem na oblasti, ki se tako radi ob vsaki priliki sklicujejo na Zahod, bi bilo treba omogočiti strokovno ekskurzijo v sosednje dežele. Da si ogledajo, kako celo v mnogo številčnejši Italiji država refundira časopisom stroške tiskanja.

Brane Piano

KO TOTI ŠTAJEREC V DRAVO PADE

MARIBORSKA POSLOVNOST

Če se že mariborski poslanci več ne zavedajo, kaj so obljubili bivši oblastniki pod programom IV. samopri-spevka Mariborčanom, ki so se odločili zanj, in iščejo rešitve samo v kombinaciji ali – ali (interni – ginekološki oddelek), oziroma popolnoma pozabljajo na obljubljeni Dom Antona Skale v 5. točki programa, jim lahko zaželimo le prijetno spanje. Občanom pa ugodne občutke ob nate-govanju. Zato pa bodo nekateri toliko bolj čutili drugo sled, ki se ji reče »kadrovanje«. Nategnjeni bodo verjetno spet isti, razen če ne bo preko naših glav zavila kakšna zvezda repatica in opravila to, česar sami nismo zmožni.

Trgovska firma Ferromoto je že od decembra lani, ko so sestavili zaključni račun, pred stečajem. Prvotno za-krivanje informacij je udarilo na plano šele januarja, ko so v sindikatu razkrili več ne-pravilnosti, ki so se v podjet-ju dogajale, odkar je mesto generalnega direktorja prevzel Ivan Čuk, bivši predsed-nik bivšega mariborskega Izvršnega sveta. Seveda kriv ni bil on ali kdorkoli drug, n. pr. finančni direktor, ki je iz fir-me odšel, a si je še prej spo-sodil 3 milijončke in jih po besedah sindikata ni vrnil, po besedah vodilnih pa s kompenzacijami, temveč SDK, ki je podatke, ki bi morali biti poslovna tajnost, da-la v javnost in novinarji, ki so številke kratkoma objavili. Nekateri pač še danes meni-jo, da so svinjarije, ki jih poč-no poslovna tajnost. Kot nekoč.

Sedaj smrdi naprej. Ivan Čuk, ki so ga na mesto gene-ralnega ene največjih in naj-ponosnejših mariborskih pod-jetij kadrovali po dokaj »čudni« liniji in se je javnost, ki je poznala njegovo delo na čelu vlade, prijemala za gla-vo, je zapustil ladjo, ki se je pred njegovimi očmi in pod njegovimi rokami potopila. Postal je direktor EEK Videm in si odprl nove karte za svoj pohod, delavcem pa prepu-stil cesto in Ferromoto ste-čaj. Še bolj smešno je, da je njegovo mesto prevzel dose-darjni finančni direktor Darko Jezernik, ki bo zdržal do 1. aprila (odličen datum za ma-riborsko gospodarstvo), saj mu že teče odpovedni rok. Obglavitev bo popolna, ven-dar, kot kaže, se tudi trup ne bo nehal zvijati.

Ne vemo, ali bo tudi Darko

Jezernik odšel na kakšno drugo direktorsko mesto kot Ivan Čuk ali bo odprl svojo privatno podjetje kot njegov finančni predhodnik. Kaže, da ta mesta izredno ugodno vplivajo na privatne občutke. Podjetje pa se je seveda zna-šlo v škripcih zaradi nepri-mernih in škodljivih poslov-nih odločitev. Zato zahteva konferenca sindikata mater-ialno in kazensko odgovor-nost za vse, ki so bili nepo-sredno odgovorni. Vključno

nik. Skrajno problematična situacija nas lahko zaskrbi celo do te mere, da se vprašamo, kako pa je v preostalih mariborskih giganti, kot so TAM, Metalna, Elektrokovi-na, Hidromontaža, Zlatorog – Henkel...? Je vse čisto?

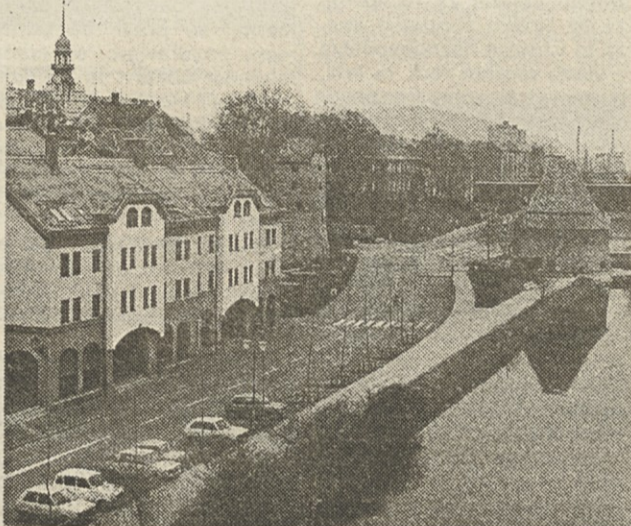
Upajmo, čeprav v Zlato-rog-Henklu tuji partnerji, po besedah delavcev, namera-vajo še zmanjšati število za-poslenih, ki so ga postavili s pogodbo o mešani družbi. Do podatkov je skrajno težko priti, saj so se s pogodbo za-vezali popolni poslovni zapr-tosti informacij. Spet ta čud-na poslovnost, ki izporeva vsaj nelagodne občutke. Po-meni to kršitev pogodbenih obveznosti ali le tržno eko-nomijo? Ali razprodajo.

Ker je zakon preživetja go-spodarstva za človeško cen-o živalski, a ga je treba pretr-peti, da bomo stopili med

kalne samouprave in razbija-nje centralizacije ali z drugi-mi besedami za regionaliza-cijo, to je za Evropo regij, način organiziranja celotne-ga kontinenta, ki je pri nas še posebej popularen. S tem bomo dobili zanimiv odnos med centrom (Ljubljana) ter njegovimi državnimi in dru-gimi organi in organizacija-mi in podrejenimi oblastmi, regionalnimi in občinskimi, ki se bodo povezovali z dru-gimi evropskimi centri. Mari-bor ima kot drugi slovenski center pri tem eno vlečnih vlog, zato ni težko razumeti, zakaj se županja Magda To-vornik zavzema za takšno ureditev. Skepsa edino po-stavi vprašanja, koliko novih »upravljalcev« in »uprav-ljalck« bo potrebnih za dotič-no organiziranost vsake regi-je, koliko novih »hiš«... Ob-čutki in izkušnje pač pravijo, da se bo aparat nevarno širil.

Slovenija je s svojima dve-ma milijonoma prebivalcev v bistvu eno malo večje evropsko mesto, ki je sicer posuta na nekaj sto kilome-trih po dolgem in počez. To-rej prebivalcev ni niti za po-šeno regijo, ozemlje pa je dobesečno razparcelirano na njih. Težko bo kriti stro-ške državnega, občinskega, regionalnega, konferenčne-ga... aparata, ki se med se-boj zaradi svojih različnosti in kratkovidnosti ne zna niti zmeniti, zato potrebuje celo paleta posredniških skupnih moči, da doseže svoje interese na vrhu. Ampak drage dr-žave si ne moremo privoščiti. Če ne, bo kmalu vsak Slove-nec funkcionar. Vendar kako najti pravo mero, ki bo znala potešiti večstrankarsko poli-tično evforijo, ko skoraj velja reklo en Slovenec, ena stran-ka in je že dogovor med dve-ma krajevnima skupnostima včasih nerešljiv problem. Dr-žava v državi in državi v drža-vi... nikakor ne. Torej neko-mu vzeti in drugemu dati. V nasprotnem pa raje takoj zaprimo štacuno.

Peter Tomaž Dobrila

za delavski svet. Jasno, da se sindikat ne strinja, ko je po-djetje padlo na kolena, a kje so bili prej, saj njihovo vod-stvo ni od včera.

Zbudili so se šele, ko je Ferromoto že razprodal do-bršen del svojih nepremičnin (trgovin) drugim in delež po-djetju Carfema, kjer vedri prebegli finančnik. Divja pri-vatizacija je vzela svoj delež in gašenje požara v čim kraj-šem roku deluje skrajno uto-pično in daje vtis skrajne pa-

razvite, me zanima še, kdo bo ostal človek. In kakšen smisel ima govoriti o družbi, ko je na dlani, da takšnemu stanju bolje pristaja oznaka, trop, čreda, jata... Proletari-at! Pa smo spet tam.

Da le stvari ne bi utripale tako črno s svojimi projekti skrbijo v mariborski Skupšči-ni, kjer je zadnji hit Predlog za ustanovitev Stalne konfe-rence lokalnih skupnosti Slovenije, kjer ne gre za nič drugega kot za krepitev lo-

PRIZNANJA ZA GOSPODARSTVENIKE

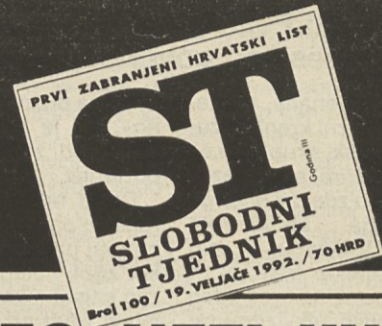
FOTOREPORTAŽA

Ob 140-letnici zborničnega sistema so v petek, 21. febru- arja, v Cankarjevem domu podelili nagrade Gospodarske zbornice Slovenije kot priznanje za izjemne dosežke v gospodarstvu. Kaj je ministra Jelka Kacina spravilo v kro-hot, ne vemo. Mogoče, ko je poslušal nagovor predsednika GZS Ferija Horvata o »izjemnih dosežkih«. Sicer pa so si jih prislužili: Boris Bernetič, generalni direktor Cimos Koper, Mirjan Bevc, generalni direktor Industrije kovinskih izdel- kov in opreme Alpos Šentjur, Stane Dovečar, direktor Svile, Jakob Piskernik, generalni direktor Merkurja in Peter Rup- nik, direktor Tovarne kolektorjev v Idriji.

DRUGI POSKUS SAMOMORA MARIJE MILOŠEVIĆ, HČERE SRBSKEGA DIKTATORJA!

Hči, nož si mi zarila v srce!

Na dvorišče vile v Tolstojevi 22 na Dedinju je 8. novembra 1991 zjutraj pridrvel bel rešilec, mercedes z vojaškimi registrskimi tablicami. Nekaj hipov kasneje so bolničarji na nosilih iz hiše prinesli nezavestnega pacienta, rešilec pa je hitro odpeljal proti Vojaško medicinski akademiji. Kdo je skrivnostni pacient in zakaj je po njega prišla prva pomoč, so se še dolgo spraševali tudi najbolje obveščeni beograjski krogi. V Tolstojevi 22 namreč stanuje družina srbskega predsednika Slobodana Miloševića.

Jabolko in drevo

Slobodni tjednik je dolgo razpletal klobčič te najbolj varovane beograjske skrivnosti, dokler ni skrivnosti razkril: pacient je bila Marija Milošević, Slobova hči! Marija se je namreč 8. novembra, po neprespani noči in še eni od kriz, ki so jo zadnje čase morale, že drugič odločila narediti samomor. Grozljivo tišino tistega jutra v vili Milošević je prekinil presečen krik postrežnice, ki je, ko je odprla vrata, zagledala Voždevo hči, ki je ležala nezavestna na tleh svoje sobe. Če ne bi bilo prisebnosti pri-

padnikov Miloševićeve osebne straže, ki so zbrano reagirali in poklicali VMA, bi bila Marija Milošević danes mrtva. Tako pa je konzilij zdravnikov s prof. dr. generalmajorjem in načelnikom VMA Mihailom Djuknićem na čelu dekleta uspel rešiti življenje.

Tragični niz suicidalnosti je prekletstvo, ki se vleče iz kolena v koleno družine Milošević. Kot trdijo naši beograjski viri, je v zadnjih tridesetih letih kar enajst članov širše Miloševićeve družine naredilo samomor! Še pomembnejše od tega je dejstvo, da sta si tudi oba Voždeva starša sama vzela življenje. Dokazano je namreč, da so nevrološke motnje dednega značaja ter da dedovanje genetskih motenj izvira od staršev nasprotnega spola.

Največ poskusov samomora ima tudi socialno ozadje. Tako je Marijina nesreča globoko vkoreninjena v družinski drami Miloševićevih. Njeno otroštvo je podobno očetu. Mali Vožd je bil osamljen otrok. Odrasel je brez očeta, tihega pravoslavnega duhovnika, ki je v Slobovem ranem otroštvu zapustil družino in napravil samomor. Njegova mati Stanislava, srednješolska profesori-

ca in fanatična paratijska aktivistka, razpeta med šolskimi in partijskimi obveznostmi, ni mogla izpolnjevati materinskih dolžnosti, še manj nadomestiti odsotnost očeta. Sloba, fantič brez prijateljev, pifler iz prve klopi, oproščen telovadbe, je edini v šolo prihajal v oblecki in s kravato in je bil zato pogosta tarča posmeha.

Dominantna Baca

Nadomestilo za topel dom je našel v hiši svoje edine ljubezni in edine ženske, ki jo je intimno spoznal, Mirjane Marković Bace. V vsem je bila dominantna. Za razliko od neuglednega Slobovega doma je Baca stanovala v velikanski stari hiši, v katero so nekoč zahajali vojvoda Dobrnjac in vojvoda Milanko, znana srbska upornika, v njej pa je rad »pil kavo« tudi knez Miloš, sede na svojem trinožcu. Povrh je bil Slobov oče Svetozar izdajalec, ker je »strahopetno« naredil samomor, njegova mati pa je bila nepomembna partijska aktivistka. V nasprotju s tem je bila Mirjanina mati Vera Miletić ustreljena med »herojskim antifašističnim odporom«, njen oče Moma Marković pa je bil dolga leta po-

membna osebnost v političnem življenju Srbije. Draža Marković, ena od najvplivnejših osebnosti poveljne srbske zgodovine, je bil njen stric, Davorjanka Paunović, Titova vojna tajnica in ljubica, pa njena teta.

Tudi mala Marija Milošević se je v svojem domu počutila osamljeno. Njena starša sta bila preobremenjena s partijskimi obveznostmi in z željo po napredovanju. Introvertiran in bolesto ambiciozen oče in mati, katere družabnost je včasih preraščala v ljubezenske afere, kot je bila tista s Slobovim trabantom Zoranom Todorovićem Kundakom, sta vzgoji otrok posvečala malo časa. Zato se je tudi sin Aleksander odločil poiskati srečo z begom v nek izraelski kibuc, Marija pa je bila najbolj srečna, ko ji je oče kupil stanovanje v ulici Duvanski kej na Dorćolu. Tu je lahko, daleč od očetove megalomanije in materinih ekstravagantnosti, gostila ozek krog svojih prijateljev kot tudi svojega dolgoletnega spremljevalca, Sarajevčana Seada Fetahagića.

Plačuje tuje zločine

Toda Marijina sreča ni trajala dolgo. Čeprav so jo tudi prej dobro varovali, se je družina Milošević po lanskim marčevskih demonstracijah in likvidaciji nekaterih opozicionistov, znašla v popolni policijski izolaciji. Ker so ji sledili na vsakem koraku, Marija ni več mogla normalno opravljati svoje delo sodelavke v novinarski hiši Politika, prijatelji pa so ji eden za drugim pričeli obračati hrbet. Morala je zapustiti svoje stanovanje in se zabarikadirati v Slobov dvorec na Dedinju. Zato jo je v začetku lanskega poletja zapustil tudi Sead, njena zadnja opora.

Od takrat so bile krize vse številnejše, tragičnega 8. novembra pa so doživele svoj vrh. Marija je, potem ko je preiskala družinsko lekarno, našla sedative, jih pogoltnila in legla, da se ne bi več nikoli zbudila. Najozži Voždovi sodelavci so razširili govornice, potrdil pa jih je Marijin urednik, ko je napisal potni nalog za Združene države Amerike. Medtem je nesrečno dekle okrevalo v belini »Titovega apartmaja« na vojnomedicinski akademiji in se spraševalo: zakaj je Bog njej namenil to grozno kazen – da plačuje tuje zločine!

PRESENETLJIVI AVTENTIČNI DOKUMENTI!

SPECIALISTIČNA POLIKLINIKA VMA ZA CIVILNE OSEBE

Oddelek TOKSIKOLOGIJA-NEVROKIRURGIJA

Številka 20241/5572

Datum 12. 11. 1991

PRIIMEK IN IME MILOŠEVIĆ MARIJA

Naslov BEOGRAD

Ulica in številka Tolstojeva 22

IZVID ZDRAVNIKA SPECIALISTA

Pregled, izvid in mnenje nevrokirurga

12. 11. 1991

Med pogovorom je pacientka mirna, tiha, zbrana in z lahkoto sodeluje v pogovoru z nekakšno toplino. Ne more pojasniti, zakaj je vzela toliko zdravil in s tem ogrozila svoje življenje. Klinični nevrološki pregled: obstaja izrazita nevrovegetativna distonija s spremembami v avtonomnih mehanizmih s profuznim znojenjem dlani, prstov, naddlani, lic, brade, vratu, ob bledilu kože rok tudi splošno znižanje tonusa. Toda klinični nevrološki izvid v funkciji karinalnih živcev, v piramidalnih funkcijah, cerebralnih mehanizmih je v celoti normalen.

Ni patoloških refleksov.

Pacientka je normalne teže, normalnega videza kranijuma in obraza. V primeru pacientke je konzultiran tudi konzilij Klinike za nevropsihiatrijo VMA, ki soglaša, da je treba nadaljevati klinično pregledovanje, pacientka pa je že hospitalizirana v apartmaju klinike za interne bolezni, oddelek za toksikologijo.

Za sedaj se ni mogoče izjasniti o evnetualni organski leziji, ki povzroča spremembe te vrste, prav tako se ni mogoče izjasniti o endogeni bolezni. Obnašanje ima nedvomne psihopatske poteze, toda celotna konstitucija osebnosti je v neskladju z izraženim obnašanjem.

Obstaja nedvomna nevarnost, da se pacientka odloči za medikamentozno toksikacijo ali na kak drug način ponovno poskuša samomor. Priporoča se daljši psihiatrični tretma.

Polk. Prim. dr. R. Čitić
VMA – KLINIKA ZA INTERNE BOLEZNI BEOGRAD

Številka bolniškega lista 20241/5572

ODPUSTNICA

Priimek, očetovo ime in ime:
MILOŠEVIĆ (SLOBODAN) MARIJA

Za vojaške osebe: čin CIVIL (STATUS VIP)
VP in kraj: TOLSTOJEVA 22 BEOGRAD

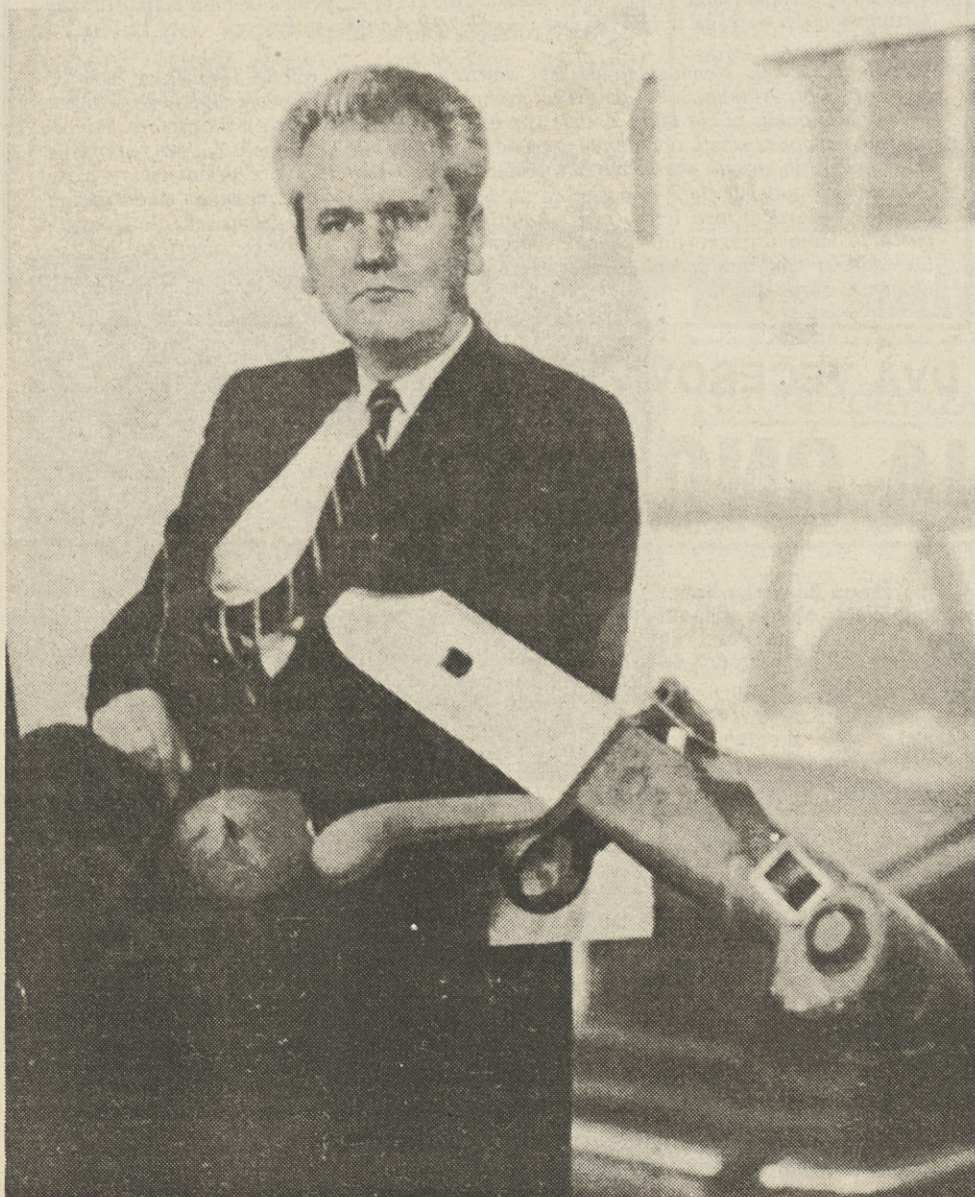
Datum sprejema na zdravljenje
08. 11. 1991

Datum odpusta 29. 11. 1991

Diagnoza INTOCSICATIO MEDICAMENTOSA

Pripomba DOKUMENTACIJO O ZDRAVLJENJU
ODLOŽITI V ZAUPNO ARHIVO

NAČELNIK
Prof. dr. sci, med. Mihailo Djuknić

NOVA DOBA

OD ČETRTEKA 27. 2. 1992
DO SREDE 4. 3. 1992

GLEJMO TELEVIZIJO
PREDEN UVEDEJO
REDUKCIJE!

PRVIČ NI BILO PRVIČ

Čeprav bo Slovenija morda prikrajšana za nov dvomilijonski praznik Slovencev, ki se je obetal ob vrnitvi naših tekmovalcev iz Olimpiade, če bi s seboj prinesli kakšno medaljo iz žlahtne kovine, se vendar moramo spomniti, da je prvič že davno tega bilo. Olimpijske medalje smo že prej ločili na slovenske in jugoslovanske, pa čeprav smo za te vedeli le bolj mi kot pa drugi.

Za tiste, ki štejejo medalje je morda bila bolj slovenska olimpiada pred štirimi leti, ko smo osvojili kar štiri odličja.

Tokrat pa olimpiada za nas ni bila zgolj šport bila je tudi politična prireditve. Naši športniki morda niso zmogli dvojne teže, ki so jo nosili s seboj. Tako je recimo **Urški Hrovat** spodletelo, ker je na veleslalomu prehitro štartala, **Spela Pretnar** si je pozabila nadeti štartno številko, biatlonci pa so v štafeti streljali v sosednjo tarčo namesto v svojo.

Prijetno sta nas presenetila s svojim programom v umetnostnem drsanju **Mojca Kopač** in **Luka Klasinc**, ki sta morda manj obremenje-

na s politično težo in sta se šele tokrat prvič predstavila tudi Slovincem samim.

Nekaj več prikritega razočaranja je morda doživelo slovensko obtelevizijsko občinstvo nad smučarskimi tekači in alpskimi smučarji. Pa kljub temu je **Nataši Bokal** skoraj uspelo ujeti slalomske stopničke, **Franciju Petku** je zmanjkalo le malo vetra, ki bi ga ponesel dlje, **Samu Gostiši** pa je veter na prvi njegovi olimpiadi kar dobro služil.

Analize in ocene bodo še dolgo zaposlovale športne profesionalce, medtem pa so tekmovalci že v mislih na naslednjih prireditvah.

Iz Savojskih Alp Albertvilla se bomo te dni poslovili z vabilom na naslednje Olimpijske igre v Lillehammerju leta 1994.

TV PROGRAM

SATELITSKI PROGRAMI

PRIREDITVE PO SLOVENIJI

NAGRADNA KRIŽANKA

HOROSKOP

SOS IZ POSTELJE

GLASBA

LESTVICE

SUPER NAPovednik

PISMA

Še naprej protidelavska in protisocialna oblast!

Predsedstvo Delavske stranke Slovenije je na svoji seji 21. februarja ocenilo zasedanje slovenskega parlamenta ter nastope nekaterih poslancev in zgroženo ugotovilo, da poslanci vladajoče koalicije narobe razumejo svoj volilni mandat, še bolj pa politično kulturo in parlamentarno demokracijo. Predsedstvo meni, da poslanci v svoji egoistični borbi za oblast, za takšna umažena podtikanja, omalovaževanje nasprotne kandidata, neusmiljeno medsebojno obračunavanje, resnično nimajo mandata volilcev. Očitno se ne zavedajo, da s takim obnašanjem najbolj škodujejo le sebi in svoji stranki. Še bolj žalostno pa je, da ne poznajo niti nove Ustave Republike Slovenije, ki so jo sami sprejeli.

Delavska stranka Slovenije obžaluje, da predlagani kandidat za predsednika slovenske vlade mag. Marko Voljc ni dobil potrebne podpore v parlamentu. Tako, na nesrečo delavstva in gospodarstva, ostaja na oblasti še naprej protidelavska in protisocialna oblast, kateri je največja neznanka ekonomska politika in razvojna opcija mlade države Slovenije.

Predsedstvo Delavske stranke Slovenije sklepa, da bodo rezultati glasovanja ter dogajanja v parlamentu in vladl Republike Slovenije nasploh, v nadaljevanju našega političnega in družbenega življenja, povzročili še večje poslanske zdrahe in ministrske igre ter strankarsko mešetarjenje. Rezultati glasovanja pa so zlasti neugodni zaradi tega, ker ne prinašajo nikakršnih kakovostnih strukturnih sprememb. Prav nasprotno: vsi računali bodo izstavljeni delavcem in davkoplačevalcem v Republiki Sloveniji. Na drugi strani pa se bo agonija na vsej črti še bolj poglobljala, škoda pa bo vsak dan večja.

Delavska stranka Slovenije spoštuje parlamentarno demokracijo in se ne bi vtikala v delo parlamenta in nastope posameznih poslancev, če bi bila gospodarska in socialna slika povsem drugačna, kot je danes. Tako pa nas skrbi, da bodo volilci na nek drug način povedali: »dost vas mamjo, treba vas je razpustiti!«

Vladajoči koaliciji odrekamo pravico, da zastopa interese naših članov, saj se bodo ti lahko izrazili in uveljavili šele z izvolitvijo naših poslancev, pa čeprav nekatere stranke vladne koalicije zadnje čase vlivajo v svoje programe različna socialdemokratsko obarvana gesla, da bi še naprej privabljalne v svoje vrste delavce in zlorabljalne njihovo zaupanje.

RAJKO LESJAK, predsedstvo Delavske stranke Slovenije

Sejmarji na travniku

V vašem cenjenem listu v številki z dne 12. 2. 1992 ste v članku z naslovom SEJMARIJI NA TRAVNIKU novinarja Braneta Piana, med drugim zapisali, da na direktno vprašanje o razlogih, ki lahko medna-

Spoštovani gospod Rojec,

rodni obrtni sejem odpeljejo iz Celja. »Več ne pove, le še toliko, da se nekateri občinski veljaki s svojimi prijatelji iz republiških virov trudijo največji obrtniški sejem v Sloveniji stlačiti v lasten žep.«

Zaradi resnice se čutim dolžnega povedati, da mi Vaš novinar ni postavil ne direktnega in sploh nobenega vprašanja. Z Vašim novinarjem nisem bil v kontaktu. Z moje strani ni prejel niti mogoč sprejeti kakršenkoli odgovor. Toliko v pojasnilo javnosti ali tistim, ki bi se lahko čutili prizadete.

Ob tej priložnosti želim dodati, da je bil dne 5. 2. 1992 sestanek predstavnikov Občine Celje, Obrtne zbornice Ljubljana, Gospodarske zbornice iz Celja in STEPA, kjer sem sodeloval in kjer je, kot je razvidno iz zapisnika, ki ga je zapisal predstavnik STEPA, prišlo do treznih zaključkov tako glede priprave sejma MOS 92, nesporazumov o obračunu sejma MOS 91, skupnega sodelovanja na sejmih 1993, kakor glede eventualne ustanovitve skupnega sejskega podjetja s sedežem v Celju.

Tako, kot na drugih področjih, tudi na področju sejske dejavnosti, nastaja v slovenskem in sosednjem prostoru huda in že kar neizprosna konkurenca. Tako smo v Celju pred nalogo, da dosežemo ohranimo in poskušamo naše prednosti v interesu vseh partnerjev, tudi obrtne zbornice in njenega podjetja STEP, kar najbolje izkoristiti.

S spoštovanjem!
ANTON ROJEC, dipl. iur., Celje

dovolite, da vas spomnim na novoletni sprejem za novinarje, ki ste ga kot celjski župan pripravili ob prehodu starega v novo leto. Prav tam sem vam v pogovoru zastavil vprašanje o »poskusih privatiziranja« Zavoda Golovec in Mednarodnega obrtnega sejma. Jasno ste dali vedeti, da vam je problematika znana, da se s poskusi privatiziranja na Golovcu ne strinjate, konkretnije pa o imenih, ki so v to raboto vpletena, niste želeli govoriti. Ker v vašem pismu tudi ne zanikate, da o zadevi ne bi ničesar vedeli, me še toliko bolj čudi, da niti tokrat javnosti ne razložite vsega, kar vam je kot županu gotovo znanega. Lep pozdrav.

BRANE PIANO, odgovorni urednik

Ne uživajte regrata!

Prebivalce južne tretjine občine CELJE, zahodne polovice občine ŠENTJUR, in vzhodne tretjine občine ŽALEC, opozarjamo, da naj ne uživajo regrata.

Regrat je na teh območjih obremenjen s težkimi kovinami, PCB-jem, rakotvornimi organskimi substancami in fluorjem, prav tako pa poleg že znanimi črnoobilskimi radionukleidi tudi še z radionukleidi cinkarniške proizvodnje titana (bele megle).

JANEZ ČRNEJ, Društvo za varstvo okolja Celje

Spoštovani urednik,

še kako drži izrek Prišla je doba, da se karikaturist sproba. Po priznanju Slovenije so se v Avstriji odločili, da uvozijo karikaturo iz Celja. Tako sem zdaj tu, da kot njihov gost rišem turiste, smučarje ves mesec. Hrano, pijačo in spanje imam brezplačno, pa še nekaj honorarja dobim. Nič se ne pritožujem. Toliko in lep pozdrav.

P. S. Pošiljam vam nekaj lepih zimskih razglednic.

MILAN ALAŠEVIČ, Celje, zdaj Schladming

	KRŽANKA: FRANCI PAVŠER	ZATREP BOHINJU	OZNAČITEV BISTVENH LASTNOSTI	ARABSKO M. IME	VEČANJE
NOVEŠI PR. SLIKAR					MESTO V ROMUNJI
STROJA GRAJA					
VOZARNA ZA TRAMVAJE				TOVARNAR V MARIBORU	
STROJ				HERCEGOVEC VELIKA GMOTA	
GLASB. ZNAMENJE			PRVI IGRALEC	TEMAČNOST	
SVETOVNO PRVENSTVO NT-LJ				VERDJEVA OPERA OSLOMBA	
STARO-PERZJSKI KRALJ			AMERIŠKA PEVKA (DIANA) DOLENJSKA REKA		JANEŽ POSEST
SREDIŠČE VRTENJA		GLAVNICA GLASB. POJEM			
				OCET	
				NEŠKI FILOZOF (GEORG)	

RUMENA ALJ RAJVA BARVA

UPANJE

Nagrajenci nagradne križanke Nove dobe iz prejšnje številke

1. nagrada: Veliki komplet slovenskih igralnih kart – Rožanc Diana, Prisojna 6, 63000 Celje
 2. nagrada: Mali komplet slovenskih igralnih kart – Dominko Nada, Š. Kuzmiča 30, 69000 Murska Sobota
 3. nagrada: Mali komplet slovenskih igralnih kart – Kolenc Anka, Rečica 78, 63332 Rečica/Savinji
- Nagrajencem čestitamo, nagrade boste prejeli po pošti.

Nagradna križanka Nove dobe:

1. nagrada: 3-mesečna naročnina Nove dobe
 2. nagrada: 2-mesečna naročnina Nove dobe
 3. nagrada: 1-mesečna naročnina Nove dobe
- Pri žrebanju bomo upoštevali rešitve, ki jih boste po pošti ali osebno dostavili v naše uredništvo do ponedeljka, 2. marca do 9. ure.

Rešitev nagradne križanke iz prejšnje številke

SKRB, LOME, OMAR, VENA, FRAMASON, RELIKT, TO, AVALA, ŽABE, NORA, SORDI, KLM, KAL, AN, OV, CONNORS, LEPENKA, IT, ORANJE, ATE, VARTA, FREI, OŠTIR, FAVN

NAMA

HMEZAD TP NAMA, p. o., Žalec
INF. TELEFON ŽALEC (063) 711-231. LEVEC 26-313

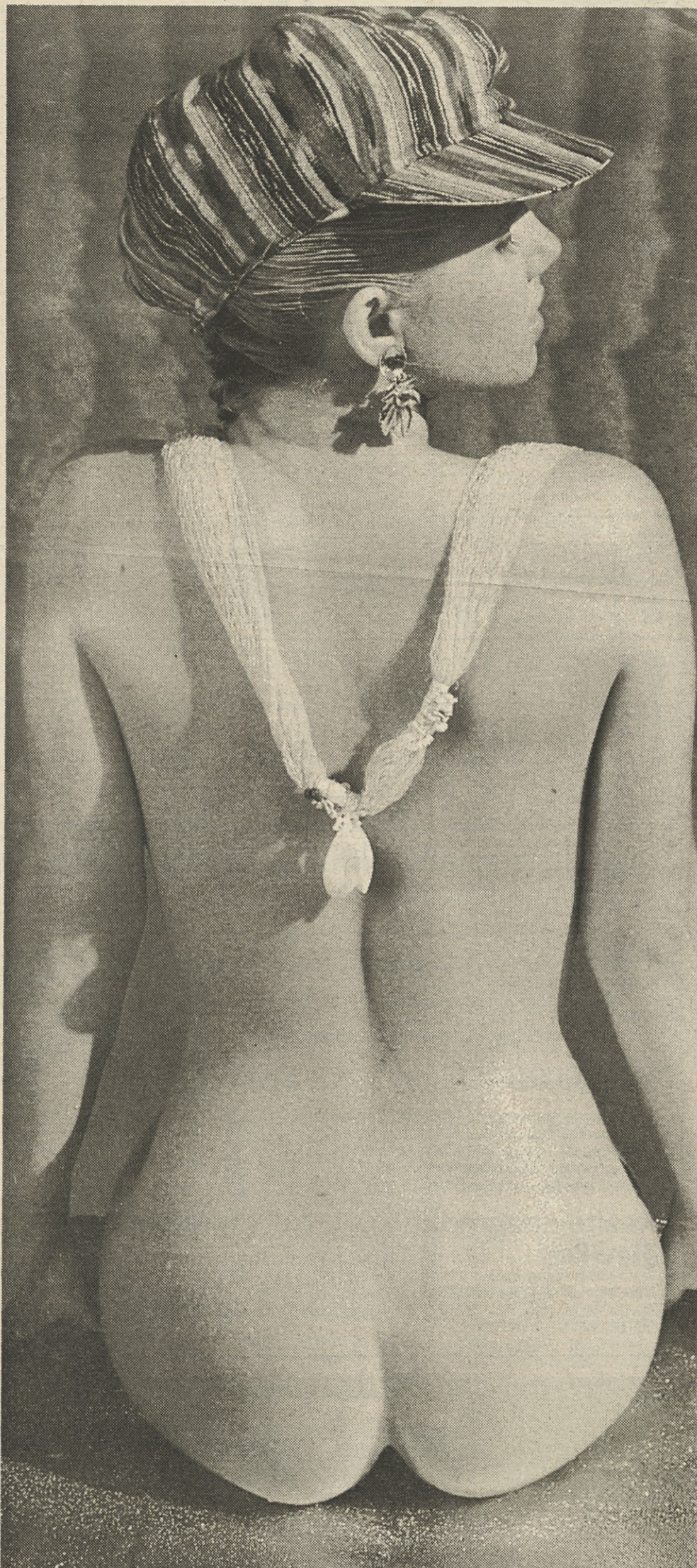
RESTAVRACIJA NAMA ŽALEC
sobota, 29. 2. ob 20. uri

VESELO PUSTNO RAJANJE

z ansamblom TIP TOP

Najlepša maska bo potovala s Kompasom Žalec na Dunaj, ostale maske pa čaka veliko bogatih Naminih nagrad!

STOPITE BLIŽE, SLOVENSKI VOJAKI

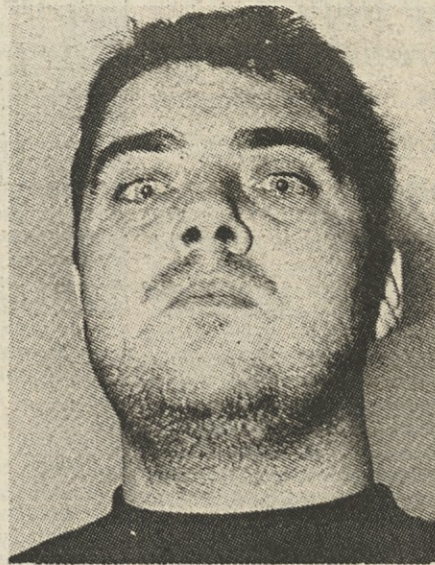
KATEDRA KATEDRA

Časopis, ki je močnejši od papirja.

S PRILOGO IZPOD PULTA

S.O.S. IZ POSTELJE

NA VPRAŠANJA BRALCEV ODGOVARJA SEKSOLOG AMATER, g. ANTON KORITNIK

Dragi Koritnik, spremljam te že ves čas, odkar pišeš tole rubriko in moram ti reči da si čisto v redu; tvoja rubrika mi je prijetno branje. Zdi se mi pa, da si začel v zadnjem času malce popuščati, kot da ti zmanjkuje sape. Povej mi, Koritnik, kaj je s tabo, se mar staraš? Ali pa je kaj narobe s tvojim spolnim življenjem? Običajno ti svetuješ bralcem, kaj jim je storiti. Zakaj ne bi naredil izjeme in nam zaupal, kje tiči vzrok tvoje očitne zmedenosti? Si upaš sprejeti izziv ali pa boš vrgel pismo v koš? VINKO

Predragi moj Vinko, prijatelj moj, brat preljubi!

Le kako si uganil, da se nekaj čudnega dogaja z mano? Sem res postal tako dolgočasen? No, ja, menda bo že tako. Veš, polna luna je, marsikaj se dogaja po svetu. Američani hranijo Ruse, modre čelade bodo končno prišle na Hrvaško, Slovenci menjamo mandatarje kot stare gate, le zakaj naj bi bil prav jaz popolnoma brezhiben? Toda, da mi ne boš očital strahopetnosti bom sprejel tvoj izziv in podrobno razgalil vzroke, zaradi katerih si tako v skrbeh za moje mentalno zdravje.

Dragi moj Vincenc, vem da mi ne boš verjel, ko ti bom rekel da sem zaljubljen. Ja, ja, tudi najboljšim se lahko zgodi kaj takega. Poglej, že kar nekaj časa sem na svetu. Preživel sem mnogo Kurirkove torbice, Dneve mladosti, pretolkel sem se skozi petnajst peklenških mesecev umebesnega pijančevanja v JLA, preživel sem vojno v Sloveniji in tudi dejstvo, da sem zmagovalec sem športno prenesel. Videl sem Trefaltov TV variete in ostal živ, toda pri ljubezni me je zvililo. Nič več nisem tisti stari kvantač, kletvice se od mojih glasilk čudežno odbijajo nazaj v pljuča. Zaradi tistega čudovitega dekleta sem ostal brez besednjaka. Upam, da me bo urednik razumel in me ne bo nagnal. Kaj morem, ko pa se mi namesto kvant po glavi podijo le še čebelice, cvetice, travniki in gmajne, studenčki, ajda in rž. Ker se zavedam, da takšne reči ne sodijo v mojo rubriko, bom poskušal tvoje razočaranje potešiti z nekaj nespodobnimi besedami: čunka, fuk, bingelj, ziza, otepač, nategovanje, finka, predvolilni boj, kavs, joški, mufna. Upam, da je zdaj Vinko sit in Anton cel.

HOROSKOP

Oven 21. 3. – 20. 4.

 V prihodnjih dneh boste poklicno in zasebno navezali stike, ki bodo zelo koristni. Dobili boste namreč zanimiv posel, ki vam bo prinesel finančno olajšanje. V soboto se ne spuščajte v prepir.
Srečne številke 1, 2, 11, 16, 17, 34.

Bik 21. 4. – 20. 5.

 Za vami je nekaj težkih dni, zdaj si vzemite čas in o vsem temeljito premislite. Ne sprejemajte nobenih denarnih obveznosti, ne segajte pregloboko v denarnico. Koristil bi vam vsaj krajši počitek.
Srečne številke 5, 17, 18, 22, 38, 44.

Dvojčka 21. 5. – 21. 6.

 Če boste v prihodnjem tednu preveč delavni, se vam to utegne zdravstveno maščevati, zato hitite počasi. Nekdo misli na vas in vam bo lahko v veliko pomoč, le zaupati bi mu morali bolj kot kaže.
Srečne številke 9, 10, 22, 27, 30, 35.

Rak 22. 6. – 22. 7.

 Zdi se vam, da vas partner zapostavlja, vendar mu ne delajte krivice. Ob koncu tedna boste doživeli lepo presenečenje. Pazite na prehrano in poskrbite za svoje boljše telesno počutje.
Srečne številke 11, 12, 22, 23, 27, 40.

Lev 23. 7. – 23. 8.

 V stikih z ljudmi ste zelo nezaupljivi. Vaša nestanovitnost ne bo imela dobrih posledic, ker boste izgubili dobrega prijatelja. Z denarnimi izdatki ne pretiravajte, ker bo stiska še trajala.
Srečna številka 1, 8, 9, 14, 31, 32.

Devica 24. 8. – 23. 9.

 Vsakdanost vas dela nezadovoljne, a ne mislite samo nase. V prihodnjih dneh si boste na jasnem o pomembni stvari. Ob koncu tedna vas čaka presenečenje. Pazite na zdravje, bodite previdni v prometu.
Srečne številke 1, 11, 14, 18, 25, 39.

Tehtnica 24. 9. – 23. 10.

 Delo vam v prihodnjem tednu ne bo preveč dišalo, zato se potrudite in se skušajte dobro skoncentrirati. Popuščanje vam lahko škoduje. Lepi trenutki v zasebnem življenju bodo poskrbeli za napetosti.
Srečne številke 7, 8, 9, 10, 43, 45.

Škorpion 24. 10. – 22. 11.

 V prihodnjih dneh boste kos nalogi, ki se vam je doslej zdela neresljiva. Dosežek vam bo dal novih spodbud, ki jih s pridom izrabite. Niso izključena presenečenja. Pazite na denar in dokumente.
Srečna številka 3, 4, 13, 23, 28, 40.

Strelec 23. 11. – 21. 12.

 Hitra in odločna poteza vam je prinesla, kar ste želeli, izogibajte se, da bi v vsem delali po istem vzorcu. Ob koncu tedna boste rahlo razočarani. Nekdo vas skuša onemogočiti, a ne bo uspel.
Srečne številke 11, 13, 15, 26, 36, 37.

Kozorog 22. 12. – 20. 1.

 Če svojih načrtov ne boste uresničili kar takoj, še to ne pomeni, da niste uspešni. Vsako odločitev dobro premislite, nič ne dajte na nasvete od strani. Ob koncu tedna boste poželi odobravanje.
Srečne številke 1, 7, 8, 15, 25, 34.

Vodnar 21. 1. – 19. 2.

 Grozijo vam nesoglasja s partnerjem, ker preveč pričakujete. Zadržujte delovni tempo v poklicu, dokler si ne boste vzeli počitka. Upoštevajte želje partnerja in se v soboto nekoliko povesebite.
Srečne številke 11, 14, 19, 21, 39, 44.

Ribi 20. 2. – 20. 3.

 Zdaj bi se lahko odpravili na predvideno potovanje, druge načrte raje prespite. V prihodnjih dneh vam lahko povzroči nekaj težav neka malenkost, zato nič ne prepustite naključjem. Srečne številke 2, 7, 23, 31, 36, 42.

NEDOVOLJENE SEČNJE GOZDOV POSTAJAJO VSE ŠTEVILČNEJŠE

MALI BUKOVI BOGOVI

Morda je bil že Viljem Ostrovhar, ki je Hermanu Celjskemu obljubil, da bo s svojim lastnim gradom Svibnim Celjanom vedno na uslugo kriv, da so Svibnčani na tej in na oni strani strmega in slikovitega hriba nad dolino Sopote vsak k sebi obrnjeni. Tam, kjer je nekoč gospodaril Ostrovhar, fevdalni posestnik večjih gradov, gospodarijo danes drugačni veljaki, pa čeprav ne na svoji posesti.

Raj le za oko

Svibno, nekdanji Schärferberg, si po svoji naravni slikovitosti in veličastnih razvalinah Ostrovharjeve posesti zaluzi kaj drugačno slavo, kot jo ima danes. Kraj, ki je dobrih deset kilometrov navkreber od Radeč, popotniki na Kum kaj radi zaobidejo. Tudi, če se tam ustavi neko trudnega popotnika, si nima kje odpočiti.

V edino vaško gostilno zaide kaj malo naključnih gostov. V njej ni prijetnega vaškega klepeta, tako značilnega za slovenski življenjski gostinski lokal v kraju je prazen, ker domačini vanj zaradi medsebojnih sporov ne zahajajo.

Nekaj nižje je sicer tabla z vabilom na kmečki turizem, stanovalci te hiše pa kaj nezaupljivo premerijo popotnika, ki vpraša, če nudijo usluge turistom na kmetiji.

Domačini radi povedo, da je nekdanja Ostrovharjeva posest prepletena z mejami in mejniki, ki je za nekatere bolj za druge pa manj spoštljiva. Kakor si je kdo ustvaril veljavo in sodbo o sebi.

Sedem bukev

Ludvik Strniša je eden izmed tistih domačinov Svibnega, ki mu po stoletnih delitvah posesti ni ostalo kaj dosti zemlje. Kljub temu, da je že slavil Abrahamova leta, je na svoji skromni domačiji ostal sam s svojo sestro. Zadovoljen s svojim skromnim življenjem si ne ustvarja težav tam, kjer jih ne potrebuje. Zgodi pa se, da včasih tudi vsega ne more zamolčati.

»Ivan Ključevšek, štiri leta starejši bratranec, je na moji posesti letos nedovoljeno posekal sedem bukev. Saj, če bi to bilo prvič in če ne bi veljale kar lepo premoženje, bi morda tudi zdaj bil tiho. Toda Ivan Ključevšek mi očita, da sem požrešen, ker se borim za svojo pravico.

Če bi me prišel prositi, naj mu dam te bukve, bi mu jih dal. Kljub temu, da je on bogat, jaz pa živim tukaj tako, kot vidite.

Danes razglašča, da so te bukve njegove, čeprav dobro ve, da si je moja mati leta 1974 zase obdržala deset meterski pas po vsej dolžini gozda, ki ga je oddala Ključevškovim. Napisano je bilo, da mora v zemljiških knjigah spremembo izvesti oče Ivana Ključevška. Tega pa ni storil.

Tako je letos januarja Ivan posekal mojih sedem bukev in dve bukvi mejaša Blaža Perniška. Vse to smo obravnavali na poravnalnem svetu v Krajevni skupnosti. A on še danes trdi, da so bukve njegove,« je rekel Ludvik Strniša.

V zapisniku poravnalnega sveta piše, da so sklenili, da mora Ludvik Strniša sprožiti postopek za ureditev zemljiško knjižnega stanja. Ivan Ključevšek pa mora posekan les pospraviti in se zavezati, da bo ves les plačal ali ga nadomestil z enako količino in kakovostjo.

»Sele po sestanku na poravnalnem svetu je Ivan Ključevšek ves ta les odpeljal s tovornjakom Gozdnega gospodarstva na žago. Avtomobil je imel registersko številko NM-82 173. To se je zgodilo 11. februarja ob 15.30 uri, kot sta videli soseda Kristina Vranetič in moja sestra.

Pred časom je Ključevšek nedovoljeno sekal tudi pri Slakovih. Ti so ga tožili in izgubil je.

Kot izgleda, ga bom moral tudi jaz tožiti,« je končal Ludvik Strniša.

Samo dve bukvi

Ivan Ključevšek, čil možak, ki živi v hiši, ki jo označuje smerokaz Kmečki turizem, ima v spodnjih prostorih lično urejen prostor, ki daje vtis gostinskega lokala. Izza šanke je postregla Ivanova žena.

»Mi imamo samo tri hektarje zemlje. Običajno sekamo les le za kurjavo. Tudi tiste bukve sem nameraval imeti za kurjavo, kasneje pa sem videl, da so prelepe.

Ludvik Strniša sploh nima hoste. Takrat sem sekal v svoji hosti. Kje so moje točno nisem vedel, saj sem gozd podedoval. Od leta 1936 v knjigah ni nobenih sprememb, razen zapuščinskih.

nalnem svetu smo se dogovorili, da mi Ludvik mora dokazati da je les njegov. Nisem se zavezal, da bom les plačal ali nadomestil. To je verjetno napaka tistega, ki je pisal zapisnik,« je povedal Ivan Ključevšek.

Nikogaršnje bukve

Blaž Pernišek je tisti kmet, za katerega Ludvik Strniša

Da je zadeva za Svibenčane res vroča, smo se prepričali, ko smo izvedeli, da je Zdravko Ključevšek, Ivanov sin kmalu po našem odhodu šel izprašat Blaža Perniška, kaj je le-ta povedal novinarjem. Ni bil zadovoljen z njegovim odgovorom.

Prav tako se je potrudil in na dom poklical novinarja, ker se je čutil, da bi moral sodelovati pri razgovoru. Menil je, da je pri vsej zadevi sporen kmečki turizem na njegovi domačiji. Zatrnil je, da ni nobenih nepravilnosti, da ima kmečki turizem prijavljen kot podjetje. Ker je tako vztrajno zatrjeval tisto, kar ni bil vprašan, smo se hoteli prepričati, kaj ga teži.

Tatjana Stanič, referentka za drobno gospodarstvo v občini Laško je povedala, da je Danica Ključevšek podala vlogo za opravljanje dejavnosti kmečkega turizma. Prošnji niso mogli ugoditi, ker ne izpolnjuje pogojev. Kmečki turizem ima lahko le kmet, ki na svojem posestvu nudi usluge, ki jih sam pridelava ali naredi.

Ludvik Podbregar, tržni inšpektor občine Laško, pozna zadevo. Že lani je Ključevškovim izdal odločbo o prepovedi obratovanja, dokler ne uredijo zahtevanih stvari. Zaenkrat nimajo pogojev za opravljanje dejavnosti kmečkega turizma. Prav tako še ni podana nobena vloga za izdajo odločbe o izpolnjevanju pogojev. V kolikor bi bilo dovoljeno obratovanje, bi tržni inšpektor za to moral vedeti.

je vsaka bukva imela več kot en kubičen meter lesa, in da se danes prodaja uradno po devet tisoč tolarjev. Tudi meni bi te bukve prav prišle.

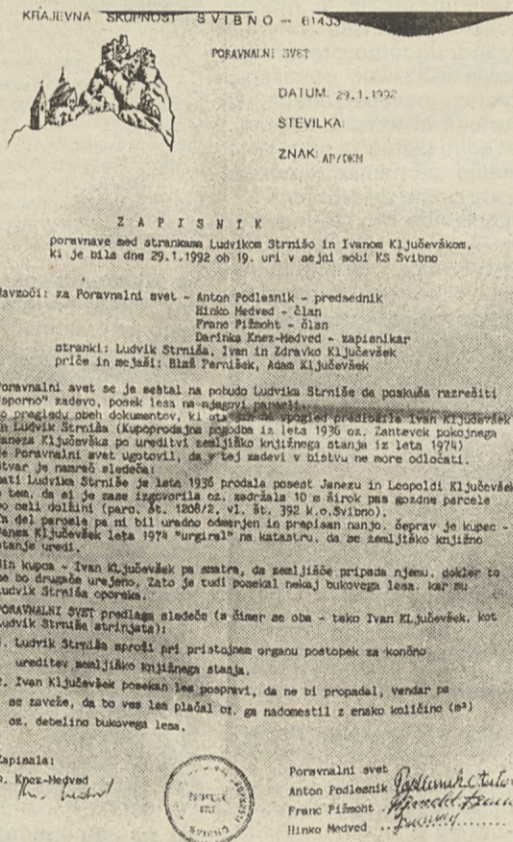
Mejo bi moral dati odmeriti že Janez Ključevšek, Ivanov oče. Ludvik je imel napisano, da bo deset metrov parcele po dolžini njegove. Pravico ima, da dobi, kar je njegovega.

Ivan Ključevšek pa se je delal nevednega in je bukve kar posekal,« je razložil Blaž Pernišek.

Nedvoumen dokaz

Ludvik Strniša je predal vso dokumentacijo o sporni zadevi advokatu Konradu Plauštajnerju.

»Strniša ima popolnoma prav, kar je dokazano z dokumenti. Oče Janez Ključevšek je že leta 1974 pisal Zavodu za kataster, kjer prosi za delitev zemljišča. Takrat priznava, da je bilo deset metrov zemljišča obdržanega in ne prodanega,« je bil kratek odvetnik Konrad Plauštajner.

Zapisnik poravnalnega sveta, ki ga Ključevšek ne priznava.

Dva dni preden sem sekal, sem povabil soseda Blaža Perniška, da si pogledava meje.

Ce so sporne, sta sporni samo dve bukvi.

Dokument, ki ga ima Ludvik, si ga je sam dal napisati. Jaz mu lesa ne bom vrnil, ker je les naš.

Les nisem dal žigosati, dal sem ga razrezati. Na žago sem ga odpeljal s traktorjem. Zapisnika poravnalnega sveta nisem videl. Na poravn-

pravi, da sta mu bili posekani dve bukvi. Ključevšek pa trdi, da mu jih je Pernišek dovolil posekati.

»Z Ivanom Ključevškom sva-res šla gledat, kje je meja. Mejnikov ni, zato je težko natančno določiti mejo. Vprašal me je samo, če lahko poseka smreki. O bukvah ni govoril.

Za bukve, ki jih je posekal ne morem z gotovostjo trditi, čigave so; lahko so moje, lahko njegove. Res pa je, da

Blaž Pernišek meni, da bi sporne bukve tudi njemu prav prišle.

Svibno na uslugo Celjanom

Leta 1434 je vojvoda Friderik izjavil, da lahko nekatere svibenske kmetije dajejo v fevd samo grof Herman in njegovi nasledniki. Gotovo so vedeli zakaj, poznali so svoje podložnike.

Jana Štrlekar Foto Severin

Ludviku Strniši je bogat sosed posekal 13 kubičnih metrov prvovrstne bukovine

Ivan Ključevšek, sekalec in njegova domačija, ki je in ni kmečki turizem

ALI SO ITALIJANI ODKRILI OROŽJE V ZAGREBŠKEM AVTOMOBILU S POMOČJO UMAŠKE POLICIJE

ATENTAT Z ANANASOM

Zaplemba orožja, ki so ga italijanski finančni stražniki odkrili v avtomobilu zagrebške registracije, je v Italiji dvignila veliko prahu. Nekatera sredstva javnega obveščanja v sosednji državi celo imenujejo osebe, na katere naj bi z zaplenjenim orožjem pripravljali atentat. »Atentatorja« naj bi bila pripadnika HOS-a, znanega političnega gibanja, za katerega velja, da predstavlja skrajno krilo hrvaških patriotov.

Zakaj sta hrvaška državljana **Borislav Nikolić** in **Milenko Šudić** peljala orožje v Italijo, zaenkrat še ni znano. Preiskava, ki je v teku, bo pokazala, ali gre za navadna tihotapca z orožjem, atentatorja ali pa se za vsem skupaj skriva kaj popolnoma drugega. Mar je bilo orožje odkrito v sodelovanju z umaško policijo?

30-letni **Borislav Nikolić** in **Milenko Šudić**, ki naj bi stanovala v Novigradu, čeprav imata stalno bivališče v Bosni, sta prestopila slovensko mejo na mejnem prehodu Škofije, ne daleč od Kopra brez problemov. Njune težave so se pričele na italijanski

Milenko Šudić

meji. Kljub temu, da so italijanski obmejni organi bolj pozorni na vozila z hrvaškimi registrskimi tablicami, in sicer predvsem takrat, ko ta prihajajo iz Italije na našo stran, nikoli nismo opazili, da bi zelo natančno pregledovali hrvaške avtomobile, ki preko Slovenije potujejo v Italijo.

Renault 5 Campus, ZG 688-582, pa je bil italijanskim carinikom očitno sumljiv. Čeprav so izjavili, da je bil to rutinski pregled, so policaji pozorno preiskali omenjeno vozilo in odkrili orožje. Našli so dve avtomatski puški kalibra 7,62 mm, z zločljivim koptom, štiri saržerje s 96 naboji in enajst ročnih bomb tipa »ananas«, jugoslovanske proizvodnje. Nikolić in Šudić sta orožje skrila v ozek prostor za armaturno ploščo, kjer je v avtomobilu Renault 5 Campus navadno nameščeno avtomobilsko dvigalo. Ko je carinik pregledal vozilo, je opazil, da je prostor namenjen avtomobilskemu dvigalu, nekoliko prepoln, oziroma, da sta v njem dve najlonski vrečki. Pri natančnejšem pregledu se je izkazalo, da

so v njih ročne bombe. Pod njimi je bilo avtomobilsko dvigalo, ki je ležalo na saržerjih, na dnu pa sta bili avtomatski puški. Orožje in avtomobil, ki sta ga Nikolić in Šudić najela v Poreču, so zasegli, hrvaška državljana, ki po njihovem mnenju pripadata »znanemu političnemu gibanju, ki predstavlja skrajno krilo hrvaških patriotov«, oziroma HOS-u, pa zaprli. Sodnik je najprej odredil pripor za oba. Medtem je že izpuštil Nikolića, Šudić pa je še v zaporu.

Odkrito orožje je močno začudilo italijanske obmejne organe, dodatno presenečenje pa je izzvalo obnašanje Hrvatov, posebej enega, ki skorajda ni trenil z očesom. Kot edini razlog za potovanje v Italijo sta namreč navedla, da sta prišla po nakupih.

Zaplemba orožja in aretacija **Borislava Nikolića** in **Milenka Šudića** je razburila italijansko javnost, posebej še

Borislav Nikolić

Zaplenjeno orožje

na tržaškem območju. Nekateri italijanski časniki omenjajo celo atentat na italijanskega predsednika **Francisca Cossiga**, kar so prenesla tudi nekatera sredstva javnega obveščanja na Hrvaškem. Ali so ta ugibanja resnična, bo pokazala preiskava, ki pa se še vedno ni premaknila z mrtve točke. Očitno je, da

Hrvata še nista spregovorila. Ostaja tudi druga domneva, in sicer, da so italijanski obmejni organi odkrili Hrvatita s pomočjo umaške policije, ki je pred tem obvestila svoje kolege na meji. Zakaj? Če bi te naše domneve vzeli kot točne, bi lahko do tega prišlo zato, ker po italijanski zakonodaji za tovrstna kazni-

va dejanja, kot je v primeru Nikolića in Šudića, veljajo strožji zakoni kot na Hrvaškem in v Sloveniji.

Ob koncu naj dodamo, da Nikolića in Šudića, tihotapca iz Novigrada, v tem mestu nihče ne pozna, v kar smo se tudi sami prepričali.

Zoran Vlajić

BIVŠI ZAPORNIK PISATELJ JACK UNTERWEIGER, OSUMLJEN UMORA SEDMIH PROSTITUTK, ŠE VEDNO NA BEGU

KDO JE SKRIVNOSTNI MORILEC

Johan Jack Unterweger je bil pred šestnajstimi leti zaradi umora 18-letne **Margaret Schaffer** obsojen na dosmrtno ječo. Kljub temu pa so ga 23. maja 1990 izpustili iz zapora v gornje avstrijskem **Steinu** predvsem po zaslugi avstrijskih literatov, ki so bili med najbolj glasnimi zagovorniki njegove izpustitve.

V zaporu je namreč napisal knjigo »Pekel ali potovanje v zapor«, ki mu je prinesla literarno slavo in uspeh. Zaradi osmih umorov, ki so se od oktobra leta 1990 do maja lani zvrstili na Dunaju, v Gradcu in Lustenauu pa je policija zasumila, da je zopet zašel na staro pot nasilja. Posebej je postal sumljiv, ker je bilo vseh osem žrtev zadavljenih, sam pa je bil leta 1975 obsojen prav zaradi takšnega zločina. Sumljivo je bilo tudi to, da so se zločini zgodili tam, kjer je imel prav takrat svoje literarne nastope.

Že pri prvem zaslišanju v Gradcu 17. januarja letos se je začel zapletati v protislovja in navedel napačen alibi. Graški kriminalisti so mu dokazali, da 7. marca lani, ko je bila umorjena **Elfriede Schrepf**, 35 let, ni bil pri svoji prijateljici na Dunaju, temveč na Štajerskem – na literarnem večeru v Koflachu. Literarni večer je končal ob 21.30, uro pozneje pa je v njegov avto vstopila omenjena graška prostitutka. Mesec prej je bila umorjena **Brunhilde Masser**, 39 let. Tudi takrat naj bi se nahajal

Štajerskem. Njegova mati je bila prostitutka, oče pa ameriški vojak, odrasel je pri dedu, kroničnem alkoholiku. Močno navezan je bil tudi na eno od tet, ravno tako prostitutko, ki je bila pozneje umorjena.

Praden je sedel na zatožno klop zaradi umora dekleta 31. marca 1976 v Salzburgu je bil že dvanajstkrat obsojen. V zaporu je dokončal srednjo šolo ter opravil tečaj tehnike pripovedovanja. Tam je tudi izdal časnik, začel pisati knjige in delati za radio. Po izpustitvi iz zapora, kjer je zaslovel s svojo knjigo je bival na Dunaju in potoval po vsej Avstriji ter nastopal na literarnih večerih.

Njegov primer je dvignil veliko prahu in proti njemu v sosednji Avstriji poteka prava medijska gonja, ki se lahko po mnenju njegovega odvetnika **Georga Langa** konča tragično – z Jackovim samomorom. Saj statistika kaže, da enkrat na dosmrtni zapor obsojeni in pozneje izpuščeni obsojenci, v primeru, če jim zopet grozi zapor praviloma poizkušajo storiti samomor. Če pa bi Jack storil samomor, bo vse, kar bi ostalo nepojasnjeno, pripisano njemu, pravi njegov odvetnik.

Jack Unterweger se je rodil 1950 v Judenburgu na

J. V.

ŠTIRIDESET LET KRALJEVANJA ELIZABETE II ZAKAJ KRALJICA NE PLAČUJE DAVKOV

Pred kratkim je minilo štirideset let, kar so britanski kraljici, ki je bila tedaj z možem na obisku v Keniji sporočili, da ji je umrl oče in da je podedovala prestol. Nekoč sramežljiva princesa je tačas postala suverena vladarica, ki je jasno povedala, da ne namerava zapustiti prestola vse do svoje smrti. **Princ Charles** bo torej še dolgo čakal na kraljevski naslov.

Medtem britanski prestolonaslednik, najresnejši med mlajšimi v angleški kraljevski družini, preživlja čas za arhitekturo, slikanjem, igranjem pola, zaposlen je tudi s podjetništvom, v zadnjem času ga zanimajo dogajanja v Vzhodni Evropi. Drugi mlajši člani »kraljevskega podjetja« imajo bolj vsakdanje hobije, prav ti pa, kot so pokazale javnomnenjske raziskave, najbolj vznemirjajo britansko javnost, četudi je več kot polovica vprašanih odvrnila, da bi bilo v Veliki Britaniji slabše, če ne bi imela svoje kraljevske dinastije.

Najmanj pri srcu je Britancem vojvodinja **Yorška (Fergie)** in imajo jo za osebo, ki najbolj škodi ugledu familije. V zvezi z njo gre Otočanom prav vse na živce, od njene nove palače, ki spominja na teksaške ranče, do govorice o neprimerno prisrčnem prijateljstvu z nekimi ameriškim milijonarjem.

Precej bolj ljudje zaupajo umirjenemu prestolonasledniku, podpira ga kar 82 odstotkov prebivalcev, njegova

žena, diskretna in elegantna **Diana** pa je popularnejša celo od same kraljice **Elizabete II.**

Britanci so prepričani, da je monarhija utelešenje njihove državnosti, ključna moč te monarhije je kraljica **Elizabeta**, ki nadvse resno in dosledno opravlja svoje državniške funkcije in se v štirih desetletjih njenega imena ni dotaknila niti senca kakršnegakoli škandala.

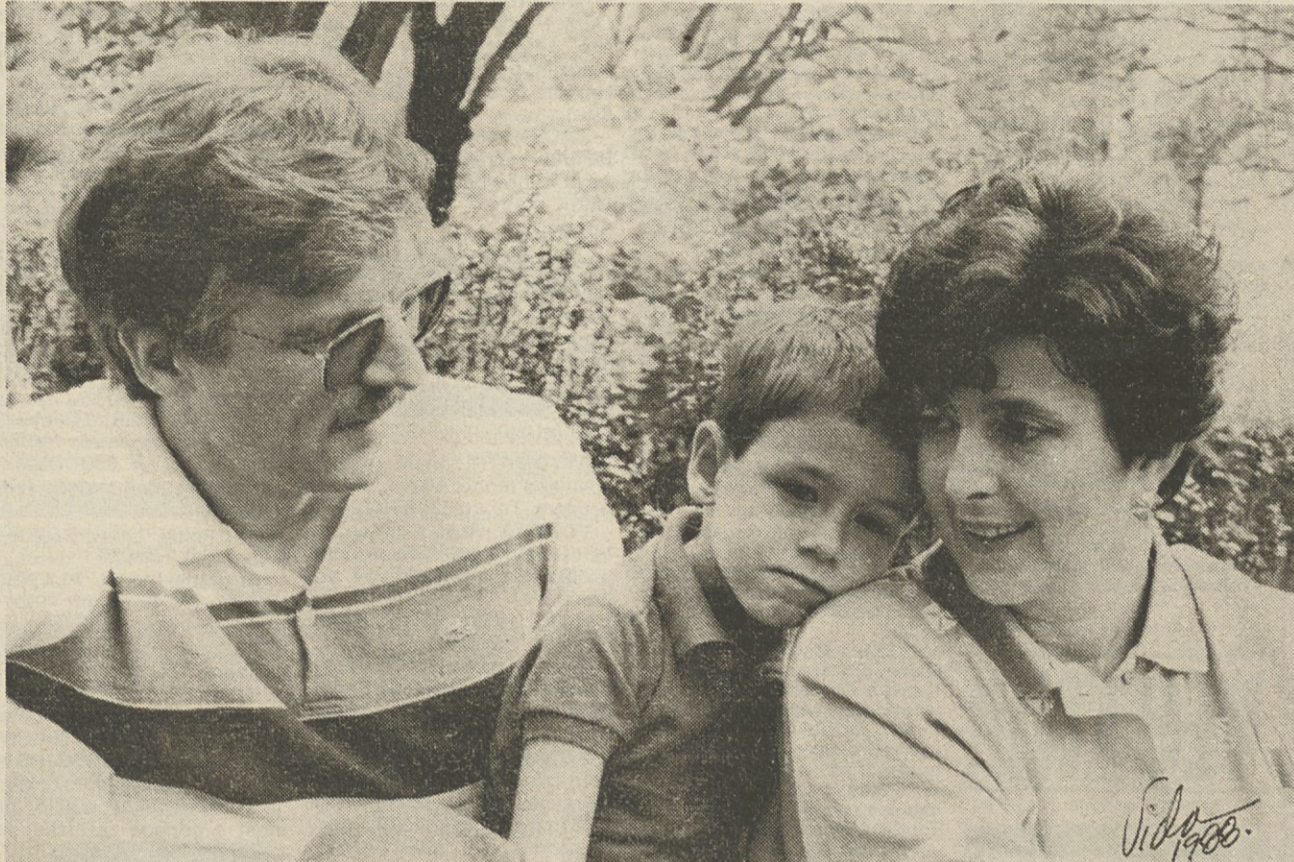
Nekateri bolj kritični menijo, da se je kraljevska družina preveč razbohotila in da njeni popolnoma obrobni člani prepogosto nastopajo v javnosti, so pokrovitelji do brodelnih prireditvev, vgrajujejo temeljne kamne, odkrivajo spominske plošče, obiskujejo tuje države. Velika Britanija ni več svetovna veslesila in ne potrebuje takšnega blišča, ki izstopa v primerjavi z, denimo, nizozemskim ali skandinavskim, kjer se monarhi vozijo s kolesi, medtem ko britanski sedajo v starinske kočije z livriranimi lakaji ali v rolls royce in Bentleye.

Dolgoročno popularnost angleškega dvora bi znalo ogroziti njihovo bogastvo. Opazovalci vse pogosteje opozarjajo, kako kraljica ne plačuje davkov od svojih zasebnih prihodkov. Velik del njenega imetja, na primer kronska dragulji, palača, so pravzaprav del britanske nacionalne dediščine. Člani kraljevske družine tudi na račun državne reprezentance vsako leto dobijo določene zneske. Največ prejme seveda kraljica, s tem denarjem pa med drugim vzdržuje svoje palače in dvorce.

Elizabeta II je lastnica mnogih pametno vložnih zasebnih naložb, ki prinašajo dobiček, ob tem ji pripada še celoten prihodek **Lancaster**-skega vojvodstva, a za razliko od japonske, belgijske, švedske in španske monarhije ni obdavčena. Vendar to ni posledica dolge tradicije. **Kraljica Viktorija** in njeni nasledniki so plačevali davke, oče **Elizabete II** **George V** pa je o ukinitvi davkov sklenil med vlado in dvorom diskreten dogovor, o katerem javnost ni nič vedela in to prikrivano dejstvo je šele pred kratkim prišlo na svetlo. Večina Britancev želi, da bi ta privilegij ukinili in naj tudi kraljica kot ostali smrtniki plačuje davčne obveznosti.

EKSKLUZIVNO: VSI DRAGI BIVŠEGA KANDIDATA ZA PREDSEDNIKA SLOVENSKE VLADE

DRUŽINSKA IDILA MARKA VOLJČA

Marko Voljč z ženo Danielo in sedemletnim sinom Tomažem. Marko in Daniela sta se spoznala med študijem ekonomije na Univerzi v Ljubljani. Po študiju je Marku uspelo priti skozi ozko sito zahtev svetovne banke, ki ga je uvrstila med svoje strokovnjake, da se je spoprijel s težavami gospodarstev držav srednje Amerike. Najprej v Mehiki.

MAGISTER MARKO VOLJČ:

Ni šlo za avanturizem

Po nepredvidenem naključju gre TV Sloveniji že v drugo zasluga, da je svetu razgrnila sramotno podobo slovenskega naroda. Vsaj tistega dela tega naroda, ki danes sedi v slovenski skupščini in si v imenu tega naroda lasti pravico, da s svojim pritlehnim ravnanjem, primitivnostjo in nepojmljivo mržnjo ob lokanju šampanjca, požrtijah, polivanju z gnojnico, krajah in korupciji v boju za oblast tišči ta narod v – samouničenje.

Vsa čast magistru Marku Voljču za hrabrost, da se je spustil v ta zverinjak strankarskega zaplotništva, med kulake, ki govorijo v imenu bajtarjev, med domobrance, ki jim dom ni svetinja, med verne, ki v imenu boga kličejo na križarsko vojno in med opice, ki so delile banane.

»Sploh ni šlo za avanturizem. Gre za zaupanje v ta narod, ki je v zgodovini preстал mnogo večjih izkušenj. Gre za to, da stopimo skupaj in pozabimo na razlike, če so še med nami. Ni me bolelo, ko mi je v skupščini žugal kmet, neizmerno pa sem bil prizadet, ko so me med zasedanjem klicali k telefonu in me je neka ženska prosila, da naj vendar nekaj ukrenem, ker je okoli nje še štirideset enako siromašnih, ki z delom ne morejo prisluziti več kot samo še krompir in zelje. Tega si Slovenci ne smemo dovoliti,« je med drugim povedal magister Marko Voljč ob obisku ženinih staršev, pred vrnitvijo v Ameriko.

Janez Sever

Iz mehiških dni. Magister Marko in njegova Dañci sta se vedno najbolj razveselila obiskov iz domovine. Čeprav sta s svojo skromnostjo in radoživostjo hitro stkala prisrčne vezi s Slovenci v Ameriki, sta se vedno najbolj veselila obiskov domovine. Na posnetku s smučanja na Rogli.

Daniela z materjo Jerico, očetom Vasom, bratom Vojkom in sinom Tomažem. Vaso Starovič, sin nekdanjega urarja in sodavičarja iz Foče, je kot sedemnajstletni borec Prve proletarske preživel Sutjesko in po bojih za Trst ostal kot oficir JNA v »Coni B«. Na Primorskem je spoznal Jerico iz Renč. Pred več kot tridesetimi leti je slekel vojaško uniformo. Z Jerico, nekdanjo varuško v vrtcu, živita kot upokojenca v Čopovi ulici v Celju.

»Ali gre za prvoaprilsko šalo?«, je vprašal v telefon ob pol sedmih zjutraj v Washingtonu magister Voljč, ko ga je glas iz Ljubljane obvestil, da ga bodo predlagali za mandatarja slovenske vlade. Po dvodnevem premisleku se je odločil in se korajžno odpravil domov, kjer je doživel glasovalni poraz in moralno zmago Slovenca, ki je pošteno pripravljen pomagati.